

10.2025
JG 29
#07

RANDKRANT

Hét maandblad over de Vlaamse Rand

FR-DE-EN
Traductions
Übersetzungen
Translations

dj Sebsky

‘Mensen laten dansen is magisch’

ROBIN RAMAKERS
‘Atletiek of politiek? Het gaat om engagement’

STERREN VAN DE NATUUR
Vogelzangbeek

Vanaf wanneer ben je van hier?

Inzetten op een nabije bibliotheek

Het meer van Genval ligt vooral in Overijse

DE KETTING

Bart Guns (40) uit Grimbergen werd door Sylvie Vande Lannoote aangeduid om **de ketting** voort te zetten. Guns werkt al 15 jaar voor VOLA en is ondervoorzitter van de ouderraad van basisschool Prinsenhof.

INHOUD

Bijzondere burens: het everzwijn

De voorbije jaren klopt het everzwijn steeds nadrukkelijker aan de poorten van de Vlaamse Rand. Is de Grote Boeman onderweg?

‘Rand en Brussel vloeien door elkaar’

Bart Guns woont samen met zijn vrouw Benedicte en hun twee kinderen sinds 2013 in Grimbergen. Ze leerden elkaar kennen tijdens hun studies in Leuven. Aangezien ze beiden in het centrum van Brussel werken, besloten ze om een huis te zoeken in de Rand. ‘We kozen niet specifiek voor Grimbergen, maar toevallig kochten verschillende vrienden in die periode een huis in Grimbergen of een van de deelgemeenten, waardoor we ons snel konden settelen. Via de ouderraad ben ik betrokken bij de school. Mijn vrouw en kinderen spelen bij Hockeyclub Merode. Zo groeien onze sociale contacten, waardoor we ons hier thuis voelen.’

Voeling met de Rand

Verskillende plaatsen in de Rand en Brussel vormen mee de levensloop van Bart. ‘Ik groeide op in Groot-Bijgaarden. Mijn grootouders langs mama’s kant woonden in Ruisbroek, waar ik ook op de lagere school zat. ’s Middags kookte mijn bompas voor mijn oudere broer en mij. Zaterdagmiddag spraken we vaak af bij mijn grootouders langs papa’s kant in Sint-Agatha-Berchem voor een aperitief met de familie. Mijn middelbare school was het Sint-Niklaas Instituut waarvan de voordeur in Anderlecht staat, maar mijn schoolvrienden zag ik toch vooral in Sint-Pieters-Leeuw.’

Zijn masterstudies volgde hij in Leuven, maar tijdens zijn bachelor studies (KU Brussel) en postgraduaat (VLEKHO) was hij toch vooral in Brussel te vinden. Een avondopleiding tot kok volgde hij bij het CVO Elishout in Anderlecht. ‘Lekker eten of zelf koken voor vrienden zijn *mijn kleine gelukjes*.’ Zijn eerste werkervaring was bij Colruyt Group in Halle om vervolgens aan de slag te gaan bij VOLA,

een Deense fabrikant van tijdloos design kraanwerk en accessoires. Wanneer hij voor zijn werk niet op de baan is, werkt hij vanuit Tour & Taxis.

Open geest

Benedicte en Bart willen hun kinderen met een open geest naar de wereld laten kijken. ‘Dat zit in kleine dingen’, zegt Bart. ‘Bijvoorbeeld in de zelfplukboerderij De Klepper in Meise de vergeten groenten van bij ons leren kennen of op de markt aan de Abattoir in Anderlecht ingrediënten uit de rest van de wereld ontdekken. Een uitstap ergens in Vlaanderen aan de hand van een *Uit met Vlieg*-activiteit vinden de kinderen ook altijd leuk. In het buitenland proberen we hen te laten kennismaken met de geschiedenis en de culturele, maatschappelijke en culinaire gewoonten van het land. Het belangrijkste is dat ze leren dat niets vanzelfsprekend is, dat er vele vormen van schoonheid zijn en dat ze beseffen dat wij het goed hebben.’

Vrienden en familie

Guns is vrijwilliger geweest bij Kazou. ‘Dat is ondertussen lang geleden, maar de vriendschappen die ik eraan overgehouden heb, zijn nog steeds sterk. Veel van die vrienden wonen in de Rand, van Sint-Genesius-Rode tot Kampenhout. Mijn ouders wonen nog steeds in Groot-Bijgaarden, mijn broer met zijn gezin in Meise. Jammer genoeg zie ik sommigen minder dan anderen, maar het is fijn om te weten dat ze dichtbij zijn en we proberen regelmatig af te spreken. De Rand blijft bijzonder, want hij is onlosmakelijk verbonden met de mensen die belangrijk zijn in mijn leven.’ ●

TEKST Joris Herpol – FOTO Filip Claessens

Was ik maar een muis

Niels Boutsen maakte een muziektheatervoorstelling met tienermeisjes uit de jeugdhulp.

VERDELING RandKrant oktober wordt bus-aan-bus verdeeld in Meise, Merchtem, Asse, Wemmel, Dilbeek, Sint-Pieters-Leeuw, Drogenbos, Linkebeek, Beersel en Sint-Genesius-Rode.

'Hiphop was mijn redding'

De expo CNN199: 35 jaar hiphop-activisme laat de geschiedenis en de impact van de Brusselse hiphopcrew zien. Rival: 'Het draait niet om zomaar wat rappen of taggen, maar om een filosofie.'

VOLG ONS OOK OP

RandKrant.be

Instagram

RingRand app

- 04 Groot tekort aan huisartsen**
- 06 Van Asse tot Zaventem**
- 07 De maand**
- 09 Jonge wind**
Sebastien Ceuppens/dj Sebsky
- 12 Sterren van de natuur**
Vogelzangbeek
- 13 Markante figuren**
Ann Christy
- 14 Grensgebieden**
Vanaf wanneer ben je van hier?
- 18 Grootschalig fietsennetwerk**
- 20 Wat met de stads- vernieuwing in Halle?**
- 21 Politieke tongen**
- 22 Inzetten op een nabije bibliotheek**
- 26 Plekken met toekomst**
Het meer van Genval
- 32 Gemengde Gevoelens**
Lautaro Den Dauw

Ⓜ Dirk Devroey

Ⓜ Roya Zolfaghari

Ⓜ Mark Huylebroeck

Groot tekort aan huisartsen in de Vlaamse Rand

Volgens cijfers van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (RIZIV) stijgt het aantal huisartsen in ons land de laatste tien jaar. Maar, en er is een grote maar. 'Ondanks die stijging kan het tekort niet worden opvangen, en al zeker niet in de Vlaamse Rand.'

TEKST Joris Herpol – FOTO Filip Claessens

Dat zegt professor huisartsengeneeskunde Dirk Devroey van de Vrije Universiteit Brussel (VUB). 'De bevolking neemt toe – zeker in de Vlaamse Rand –, maar het aantal huisartsen stijgt niet evenredig mee.

In 2023 zijn er in ons land 288 actieve huisartsen bijgekomen, maar om het huisartsentekort weg te werken, zouden er elk jaar 400 à 500 huisartsen moeten bijkomen. 18% procent van de huisartsen is ouder dan 65 jaar en die gaan op een bepaald moment

met pensioen. De druk op de huisartsen is ook hoog, want ze verzorgen meer patiënten dan vroeger. De huisarts is nog altijd de meest toegankelijke zorgverstreker. Bovendien wordt de bevolking ouder en de pathologie complexer. Daardoor duren consultaties dan weer langer.'

Twee huisartsen voor één

In de Vlaamse Rand is het tekort aan huisartsen groot, zo blijkt uit de cijfers van

het RIZIV. Als we kijken naar de absolute aantallen, dan is het aantal huisartsen in de Rand de laatste tien jaar in 6 van de 19 gemeenten gedaald. Als we de cijfers in perspectief van het aantal inwoners plaatsen, dan is het huisartsentekort nog groter. In tien jaar tijd daalde het aantal huisartsen per tienduizend inwoners in 13 van de 19 gemeenten van de Vlaamse Rand. Daardoor is de druk op de huisartsen enorm geworden. Steeds meer praktijken werken met een patiëntenstop.

In Overijse, waar Devroey sinds 1991 huisarts is, steeg het aantal huisartsen wél in de periode 2013- 2023, zowel in absolute aantallen (van 17 naar 21) als in het aantal huisartsen per 10.000 inwoners (van 6,9 naar 8,1). Overijse is zo één van de uitzonderingen in de Vlaamse Rand.

'Deze cijfers zeggen niet alles', analyseert Devroey. 'Je moet ze ook interpreteren. Want wat is er aan de gang? Heel wat oudere artsen in Overijse zijn gestopt, maar door de vier groepspraktijken stijgt het aantal huisartsen in Overijse nu wel in tien jaar tijd van 17 naar 21. Dat is ook het geval voor het aantal huisartsen in Hoeilaart (van 8 naar 10) en in Tervuren (van 20 naar 25). Maar die stijging werkt het tekort aan huisartsen niet weg. De bevolking neemt toe en er zijn bijna geen solopraktijken meer in Overijse. Daarvoor opvolging vinden, is heel moeilijk. Om een arts die met pensioen gaat en die in een solopraktijk veel uren presteerde – tot 10 uur per dag – te vervangen, heb je anderhalf tot twee jonge artsen nodig. En net in de

EN Rising GP numbers mask regional shortage

The number of general practitioners in Belgium has been on the rise for the past decade, a trend confirmed by data from the Belgian National Institute for Health and Invalidity Insurance. 'Despite this growth, the shortage remains a significant problem, particularly in the Flemish Rand.' The number of GPs plummeted in several municipalities between 2013 and 2023, even as their populations grew. For example, Sint-Genesius-Rode saw a drop from 12 to 9, Wezembeek-Oppem from 14 to 8, and Kraainem from 14 to 11. These figures highlight the significant disparities in GP numbers across the region. When measured by the number of GPs per 10,000 residents, the shortage in Sint-Genesius-Rode has become particularly acute over the past ten years, falling from 6.7 to 4.8. Wezembeek-Oppem (from 10.1 to 5.5) and Kraainem (from 10.3 to 7.8) also report sharp declines.

Vlaamse Rand zijn er veel solopraktijken waarvan de arts binnenkort met pensioen gaat. Opvolging vinden, is moeilijk. Het oprichten van een praktijk is ook moeilijk voor jonge artsen, zeker in de Vlaamse Rand, gezien de hoge vastgoedprijzen.

‘Er is tevens een taalbarrière. In onze streek spreekt minder dan één derde van de patiënten Nederlands. Eén derde spreekt Frans en een derde is Engelstalig of anderstalig. Artsen moeten dus verschillende talen spreken en dat kan een rem vormen om zich in de Rand te vestigen. Een groepspraktijk kan wel jonge artsen aantrekken, maar zij presteren niet zoveel uren als in een solopraktijk. Vroeger was een arts bijna zeven dagen op zeven onbeperkt beschikbaar; nu wordt een balans gezocht tussen werk en gezin.’

Grote verschillen

Uit de cijfers van het RIZIV blijken er grote verschillen te bestaan tussen gemeenten wat betreft de evolutie van het aantal huisartsen in de Vlaamse Rand. Zo daalde in de periode 2013-2023 het aantal huisartsen fors in Sint-Genesius-Rode (van 12 naar 9), Wezembeek-Oppem (van 14 naar 8) en Kraainem (van 14 naar 11), terwijl de bevolking toenam. Als we kijken naar het aantal huisartsen per 10.000 inwoners, dan is het huisartsentekort

“ Om een huisarts te vervangen die met pensioen gaat, heb je anderhalf tot twee jonge artsen nodig.

in Sint-Genesius-Rode (van 6,7 naar 4,8) de laatste tien jaar ronduit dramatisch geworden. Maar ook in Wezembeek-Oppem (van 10,1 naar 5,5) en Kraainem (van 10,3 naar 7,8) is de situatie problematisch.

Is dit toeval dat dit faciliteitengemeenten zijn? ‘Nee. We weten dat de populatie in die gemeenten iets ouder is en er zijn minder groepspraktijken. Artsen gaan met pensioen en er komt geen opvolging. De vastgoedprijzen zijn er ook hoger dan elders in de Rand.’

Patiëntenstop

Dokter Devroey had samen met zijn echtgenote een duopraktijk in Overijse, maar

in 2016 richtten ze niet ver van hun woning Dokterspraktijk 535 op. ‘Een groepspraktijk heeft het voordeel dat artsen elkaar kunnen afwisselen en er steeds permanentie is. Jonge artsen vinden daarin een betere balans tussen werk en gezin.’

Eén van die jonge artsen is dokter Roya Zolfaghari (30). Zij is al twee jaar vaste huisarts in de Dokterspraktijk 535. ‘We zijn met een team van vier vaste artsen, een arts in opleiding en een praktijkmedewerker’, zegt Zolfaghari. ‘Ondanks een vrij grote praktijk merken we dat er steeds meer werk is. Eerst hadden we een beperking van het aantal patiënten, nu is er een patiëntenstop. Het blijft moeilijk om nee te zeggen, maar op een bepaald moment kan je niet anders, want je hebt steeds minder tijd voor de patiënten. Ik blokkeer in mijn agenda sommige tijdsblokken om mensen toch te kunnen zien. Mensen die geen huisarts vinden in hun gemeente, proberen het in een buurgemeente. In de wachtpost merken we dat er steeds meer patiënten zonder huisarts uit Wezembeek-Oppem komen omdat er daar een patiëntenstop is. Maar ik merk ook dat er in Sint-Genesius-Rode, waarvan ik afkomstig ben, een ernstig tekort is. Ik heb zelf in de Zennevallei gewerkt en de wachtpost wordt er overbelast met mensen die geen huisarts vinden. Geregeld komen ze voor een medicatievoorschrift. Dat is niet de bedoeling. De wachtpost is er voor dringende medische vragen. Je krijgt dan soms boze mensen en dat legt opnieuw extra druk op de arts.’

Dokter google

Dokter Mark Huylebroeck (65), onder-voorzitter van huisartsenkring Harno Regio Noordrand, die zo’n 150 huisartsen groepeerd, verhuisde vorig jaar als huisarts van Wemmel naar een groepspraktijk in Meise. ‘Ik woon in Meise, dus nu werk ik veel dichterbij huis en hier is er ook voldoende parking’, zegt Huylebroeck. ‘Bij Harno merken we dat jonge huisartsen er vroegtijdig mee stoppen omdat de administratieve last te groot wordt en omdat de druk van de patiënten toeneemt. Patiënten worden veeleisender. Dat heeft onder andere met *dr. google* te maken. Mensen vormen zich via het internet al een eigen mening, terwijl het toch de arts is die de juiste diagnose moet stellen, niet *dr. google*. Huisartsenwachtposten worden ook geraadpleegd voor niet drin-

Aantal huisartsen per 10.000 inwoners

	2013	2023
Asse	7,6	6,5
Beersel	7,0	6,5
Dilbeek	7,4	7,2
Drogenbos	<5	<5
Grimbergen	6,9	6,6
Hoeilaart	7,6	8,7
Kraainem	10,3	7,8
Linkebeek	22,9	25,9
Machelen	7,1	6,1
Meise	11,9	12,4
Merchtem	10,1	7,3
Overijse	6,9	8,1
Sint-Genesius-Rode	6,7	4,8
Sint-Pieters-Leeuw	8,9	8,0
Tervuren	9,4	10,8
Vilvoorde	7,0	5,7
Wemmel	8,4	8,5
Wezembeek-Oppem	10,1	5,5
Zaventem	7,2	6,6

Cijfers RIZIV

gende zaken. Het remgeld bedraagt bij ons 6 euro en dan komen mensen met bijvoorbeeld een insectenbeet of een sneetje, terwijl dat vroeger thuis zelf werd behandeld.’

‘Daarnaast is meertaligheid een must in de Rand en dat is niet evident. Het zoeken van een balans tussen werk en gezin wordt ook moeilijker. Bij Harno proberen we oudere huisartsen te motiveren om toch nog een aantal uren te presteren. Ik ben volgend jaar 66 jaar en kan met pensioen, maar zal dat nog niet doen. Er staat nog geen einddatum op mijn loopbaan gekleefd, want ik doe het nog graag. Het is wel zo dat er in onze regio heel wat huisartsen tussen 55 en 65 jaar oud zijn. Tegen 2030 weet je dus dat er een pensioengolf komt. Hoe gaan we al die huisartsen vervangen? Er is ook het probleem dat steeds meer artsen zich specialiseren, waardoor er minder polyvalente artsen zijn. Dat komt omdat specialisten meer verdienen.’ ●

© Dany Van Goethem

De kleinste kermis

OVERIJSE CC Den Blank in Overijse viert in oktober zijn 40e verjaardag met tal van evenementen. Eén daarvan is een expo met miniatures van kermisattracties. Want wat is er feestelijker dan de vrolijke en kleurrijke sfeer op een ouderwetse kermis?

Een rupsmolen, een boksbarak, een achtbaan, de botsauto's, een spookhuis, het reuzenrad, een spiegelpaleis, een eendjeskraam, ... Dany Van Goethem uit Boutersem is al sinds de jaren 1970 bezig met het bouwen van schaalmodellen van kermisattracties. Hij bouwde er al meer dan dertig na tot in de kleinste details, met bewegende onderdelen, echte waterpartijen en echte lichtjes. Allemaal op schaal 1/25. 'Toen ik klein was, was ik echt geboeid door de kermis', zegt Van Goethem. 'Dat al die enorme attracties uit een vrachtwagen kwamen, vond ik fascinerend. Thuis bouwde ik met mijn Lego-blokken alléén maar kermismolens en andere attracties. Tot ontgoocheling van mijn ouders, die ook wel

eens een vliegtuig of een auto hadden willen zien. (lacht) Het bouwen is nooit meer opgehouden. Het technische aspect vind ik tof, maar ook het schilderen en versieren.'

Het vraagt twee tot drie dagen om zijn miniatuurkermis op te zetten, maar ermee rondreizen vindt Van Goethem belangrijk. 'Het trekt veel mensen aan waarmee je een babbeltje kan doen. Ouderen herkennen nog veel en de jeugd is geïnteresseerd in attracties die je vandaag niet meer ziet. Zo'n boksbarak bijvoorbeeld of het rattenspel, waarbij je moest raden in welke opening de rat zou lopen om een prijs te winnen. Of je kon een hond zien veranderen in een weerwolf. Niet meer voor te stellen vandaag. Ik vertel die verhalen graag. Bij een pak smoutebollen; wel hele kleintjes.' (lacht) - **MB**

3 OKT TOT 2 NOV

Dany Van Goethem.
Miniatuurkermis

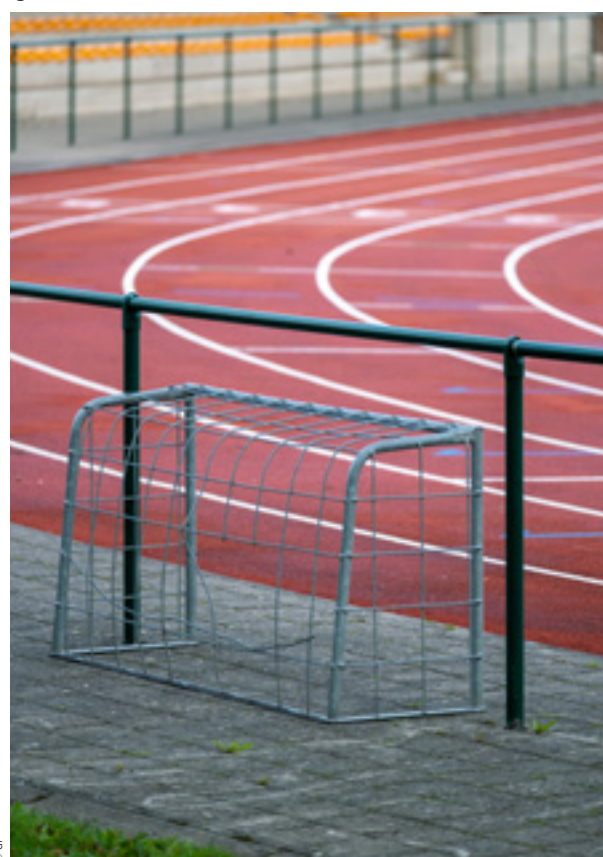
Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

Plezier vinden in wandelvoetbal

BEIGEM Op het veld van voetbalploeg FenlXX BeigHum in Beigem houden een 20-tal personen, waarvan het merendeel de leeftijd van 65 bereikt hebben, elke maandagnamiddag gedurende 1,5 uur een training wandelvoetbal. Deze tak van het voetbal heeft aparte regels waarvan de voornaamste is dat je onder geen beding mag lopen. De wandelvoetbalploeg, die luistert naar de naam KO's - FCB Old Stars, werd in juni 2017 opgericht na een vriendenmatch tegen de OHL Old Stars en speelt sinds het seizoen 2019-20 aan de Parklaan in Beigem. Ze zijn gestart met voornamelijk spelers die voorheen samen voetbalden in de veteranenploeg van Kapelle-op-den-Bos. Er doen momenteel ook twee vrouwen mee. Naast de trainingen neemt de ploeg elders in het Vlaamse land jaarlijks aan een tiental wandelvoetbaltoernooien deel.

'Wandelvoetbal biedt spelers op oudere leeftijd de mogelijkheid om hun geliefde sport te blijven beoefenen. Voetbal Vlaanderen wil niet weten van een competitie wandelvoetbal, maar ook op oudere leeftijd wil je elke match winnen. En als je ouder wordt, is blijven bewegen vanzelfsprekend belangrijk om gezond te blijven. Bovendien is er het sociale aspect. Na de training volgt immers de *derde time* in de kantine en eens per jaar gaan we allemaal samen gezellig op weekend', aldus voorzitter Luc Van Lint. - **LVH**

lucvanlint54@gmail.com

© Dany Van Goethem

© dl

20 jaar Oud Beersel

BEERSEL Brouwerij Oud Beersel viert dit jaar de 20e verjaardag van haar heropstart. Twee decennia geleden blies Gert Christiaens de oude lambiekbrouwerij uit 1882 nieuw leven in. 'We deden dat in 2005 met de Bersalis Tripel; het jaar daarop volgde de Bersalis Blond', vertelt Christiaens. 'In de loop der jaren hebben we fors geïnvesteerd in de toekomst van Oud Beersel. Zo is er een eigen *kriekerij* met krieken uit Schaarbeek aangeplant om de traditie van de Oude Kriek te vrijwaren.' Ook de heropening drie jaar geleden van het Bierhuis uit 1934 was een mijlpaal voor de brouwerij. 'Het Bierhuis is intussen een vaste waarde voor internationale en lokale lambiek liefhebbers. De voorbije twintig jaar hebben we een mooi parcours afgelegd: van sluiting en onzekerheid tot internationale erkenning en innovatie, altijd met respect voor de traditie. De missie blijft dezelfde: de lambiek levendig houden, nu en in de toekomst.' Ter gelegenheid van de 20e verjaardag van de heropstart lanceert Oud Beersel de komende maanden een aantal nieuwe bieren. – TD

Week van het Nederlands

VLAAMSE RAND Van 4 tot 12 oktober is het de Week van het Nederlands. Naar aanleiding daarvan lanceert vzw 'de Rand' op vraag van een aantal lokale besturen een actie die via postkaartjes het contact tussen Nederlandstaligen en anderstaligen moet stimuleren. 'Nederlandstaligen kunnen een kaartje sturen naar iemand die onze taal leert. Op de kaartjes staan leuke tekeningen met een boodschap, aanmoediging of uitnodiging', legt Karen Stals van het team Taalpromotie van vzw 'de Rand' uit. 'Wie Nederlands leert, kan er eentje sturen naar een Nederlandstalige met wie ze graag de taal zouden oefenen of bijvoorbeeld een toffe activiteit willen doen.' De gemeenschapscentra van vzw 'de Rand' doen mee en op verschillende plekken in Machelen, Asse, Overijse, Vilvoorde, Dilbeek, Tervuren, Zaventem, Sint-Pieters-Leeuw, Meise, Merchtem en Halle gaan mensen aan het schrijven. – TD

📍 www.derand.be/nl/week-van-het-nederlands-2025

- In **Grimbergen** werd vlakbij het vliegveld het gloednieuwe Oyen-brugpark feestelijk geopend.
- Natuurpunt **Merchtem** heeft geconstateerd dat het aantal kerkuilen in één jaar tijd zorgwekkend is gedaald van 113 naar 50 dit jaar.
- De schilder- en restauratiewerken aan de beschermde Laermansmuur in **Wemmel** moeten overgedaan worden omdat de verf afbladerde en het werk niet conform het lastenboek was uitgevoerd.
- Zorgboerderij Huppeldepup uit **Humbeek** klaagt wantoestanden aan bij de illegale verkoop van dieren via tweedehandswebsites.
- De brandweerzone Vlaams-Brabant West verwijderde deze zomer maar liefst 1.240 nesten van Aziatische hoornaars.
- **Overijse, Tervuren en Hoeilaart** voeren vanaf maart 2026 via de intercommunale Interrand gedifferentieerde tarieven in om gft- en restafval te laten ophalen met containers in plaats van vuilniszakken.
- Naar aanleiding van de Internationale Dag voor een Ban op Nachtvluchten hielden de Bond Beter Leefmilieu en de bewonerscoalitie 'Wij liggen er wakker van' een actie tegen de geluidshinder door Brussels Airport.
- Groep **Dilbeek** sluit naar aanleiding van een kakkerlakkenplaag tot maandag 13 oktober welzijns campus Nieuwenbos om de gezondheid en veiligheid van medewerkers, bezoekers en jonge gezinnen te beschermen.
- In **Beersel** loopt het geplande nieuwbouwproject voor Woonzorgcentrum De Ceder vertraging op omdat enkele buurtbewoners de bouwvergunning aanvechten.

Gospelkerk in Asiat Park

VILVOORDE In het Asiat Park in Vilvoorde is vorige maand in gebouw 7 de Hallo Gospelkerk opengegaan. De protestants-christelijke geloofsgemeenschap in de Zennestad huisde jaren in de Sint-Jozefkerk, maar was al een tijd op zoek naar een nieuwe stek. 'Het Asiat Park is bij uitstek een plek waar mensen van verschillende achtergronden, overtuigingen en culturen elkaar kunnen ontmoeten; dus de perfecte locatie voor ons', klinkt het bij predikant Tom Mualaba. Elke zondag is er om 10.30 uur een muzikale kerkdienst. Daarnaast organiseert de Hallo Gospelkerk gebedsavonden, concert- en filmavonden, en activiteiten voor jongeren. – TD

- Tegen 2032 moet de luchthaven Brussels Airport in **Zaventem** beschikken over een gloednieuwe intermodale hub met tramhalte, een uitgebreide vertrek- en aankomsthal, een hotel en kantoorgebouw én een groene boulevard met park. Kostprijs: een half miljard euro.
- Op het Heldenplein in **Vilvoorde** is een bronzen voelplaat onthuld, waarmee blinden kunnen ontdekken hoe de Zennestad er eeuwen geleden uitzag.
- In **Brussegem** is de nieuwe toneelgroep ToneelStudio deKasaar opgericht.
- Het Brussels Volkstejoëter, dat ook in de Vlaamse Rand veelvuldig optreedt in het Brussels dialect, viert zijn 25e verjaardag.
- De creaties van juwelenontwerperster Nele Blanckaerts uit **Dilbeek** schitterden op de New York Fashion Week.
- Om sluipverkeer tijdens de ochtendspits te weren, plaatsen **Meise** en **Grimbergen** een zinkbare paal op de Rooststraat en de Roostbaan.
- Afgelopen zomer is Johan Vermeersch (73) overleden. Begin jaren 2000 was hij de grote man achter de fusie van voetbalclubs **Strombeek** en RWDM.
- De veilige fietsverbinding tussen de Molenstraat en de Paddegatstraat in **Humbeek** is een feit.
- Leerlingen en leerkrachten van stedelijke basisschool De Puzzel in de Streekbaan in **Koningslo** zijn het nieuwe schooljaar in een vernieuwd gebouw gestart. Kostprijs: 2,2 miljoen euro.
- Het gloednieuwe ontmoetingscentrum Octopus in de Arthur Dezangrélaan in **Kraainem** opende officieel de deuren.
- Het gemeentebestuur van **Tervuren** verdubbelt bijna het budget van 4.788 euro naar 9.576 euro voor de dorpscomités van **Vosseme**, **Duisburg** en **Moorsel** om dorpsfeesten en verbindende activiteiten te organiseren.
- De brug van de Kortemansstraat en de Jozef Mertensstraat over de E40 in **Groot-Bijgaarden** wordt afgebroken en heropgebouwd met veiligheidsstootbanden langs de voetpaden. – JH

© ti

De zwarte Madonna

HALLE De organisatoren van de Mariaprocesie hebben een meerjarenplan goedgekeurd dat het voortbestaan van het evenement tot minstens 2030 moet garanderen en hoopt dat ze ook op subsidies van de stad kan rekenen. Na een pauze van zes jaar, vond de Mariaprocesie opnieuw plaats in 2024 en 2025. Intussen zijn de voorbereidingen gestart voor de editie van 2026 op 24 mei. Volgend jaar zal zoals vanouds het beeld van de zwarte Madonna de hoofdrol spelen, maar er zullen ook nieuwe elementen inzetten. Er worden twee extra mirakels toegevoegd aan de optocht met 600 figuranten. Ook de bouw van de Sint-Martinusbasiliek krijgt een rol in de volgende editie. – TD

Wie zich wil inschrijven als figurant kan terecht op www.mariaprocesie.be.

Houd even halt

HOEILAART/HULDENBERG/TERVUREN Houd even halt is een workshop die ons opdraagt op te houden met scrollen en in stilte enkele foto's te bekijken, en het is ook de dringende oproep van verenigingen en burgers uit deze drie gemeenten. Op het Festival van de Ssssssstilte (ja, acht s'en) bundelen ze vlak voor de herfstvakantie de krachten rond één centraal thema. 'We gaan heel breed', vertelt Els De Greef, voorzitter van de plaatselijke Cultuurraad, over de in totaal 25 activiteiten, van workshops over ademen en silent reading-sessies in de bib over poëzie en polyfonie tot stiltewandelingen en een parcours met klankmassages. 'We vertrekken vanuit cultuur, maar proberen ook andere domeinen te betrekken en gaan langs bij de scholen en de rusthuizen. De focus ligt niet enkel op auditieve stilte, maar ook op de onrust die bij onze jongeren leeft. Langdurige ziektes en burn-outs zijn vaak het gevolg van te weinig rust.' Een van de redenen waarom ook Karios, een lokaal centrum voor therapie en welzijn, betrokken werd. Tijdens de bewuste 4-daagse kan je een kaarsje branden voor (en stilstaan bij) iemand die je graag ziet, terwijl op de achtergrond klarinetten en saxofoons van de academie The Sound of Silence spelen. Ecstatic and conscious dance dj Line Van Assche gaat met een choreografie op dezelfde Simon & Garfunkel-song langs bij de scholen. Het is eens wat anders dan een luide Halloween-viering. In een installatie van geluidskunstenaar Floris Van Hoof fungeren gongs als luidsprekermembranen die vooraf opgenomen trillingen omzetten in geluid. De opbrengst van een expo van lokale kunstenaars gaat naar de aankoop van 3D-apparatuur dat ledematen kan printen voor gewonde Palestijnse kinderen. Tussen de aandacht voor zelfzorg zorgt het voor een andere vorm van vertraging. – TP

23 TOT 26 OKT

Festival van de Ssssssstilte

Hoeilaart, GC Felix Sohie, 02 657 05 04

Natuur-inclusief bouwen

ZAVENTEM De gemeente Zaventem stelt voor haar eigen patrimonium voortaan natuur-inclusief bouwen voorop. Dat betekent dat gebouwen ook een thuis bieden voor vogels, vleermuizen, bijen en andere dieren. Bij de ombouw van de oude Chirolokalen in Sint-Stevens-Woluwe tot noodwoningen en de restauratie van de oude pastorij is er bijvoorbeeld gezorgd voor nestvoorzieningen. 'Dat is belangrijk omdat heel wat soorten zoals gierzwaluwen, mussen en vleermuizen het almaar moeilijker hebben om een nest- en schuilplaats te vinden', zegt schepen van Dierenwelzijn en Gebouwenpatrimonium Lukas Schillebeeckx (cd&v). 'Door diervriendelijke nestplaatsen te integreren in onze bouwprojecten versterken we de biodiversiteit en maken we ons patrimonium klimaatbestendiger en toekomstgericht. We willen een voortrekkersrol spelen en bouwpromotoren en particulieren inspireren en duidelijk maken dat het perfect mogelijk is om bij een moderne nieuwbouw of een renovatie diervriendelijke maatregelen te nemen, zonder daarom te moeten inboeten aan kwaliteit of isolatie.' – TD

'Tomorrowland was overweldigend'

Sebastien Ceuppens (14) woont in Dilbeek, gaat naar school in het Sint-Jan Berchmanscollege in Brussel, speelt trompet, voetbalt bij BOKA United. Maar zijn grote passie is *deejay'en*. Als dj Sebsky maakte hij deze zomer zijn debuut op Tomorrowland.

TEKST Michaël Bellon – FOTO Filip Claessens

Wat kan jij dat veel andere mensen niet kunnen?

'Mensen laten dansen op muziek. Het is magisch om sfeer te kunnen brengen. De liefde voor muziek heb ik van mijn ouders die vaak naar elektronische muziek luisterden. Dankzij de *bootcamps* van de Tomorrowland Academy leerde ik veel bij van ervaren dj's zoals Lennert Wolfs, Hyalyte, Mitched en Jorn Pricez. Een goede dj-set vraagt techniek én gevoel. De basis zit in een evenwichtige selectie van nummers en vloeiende overgangen. Daarnaast verrijk je je mix met effecten en accenten. Je neemt het publiek mee in een verhaal. Mijn droom is om ooit mijn trompet mee te nemen achter de draaitafel.'

Waar kijk je in het dagelijks leven vaak tegenop?

'Vroeg opstaan. Ik ga vaak laat slapen door voetbaltrainingen, muziekles, huiswerk of optredens, maar voor school of een match moet ik er ook weer vroeg uit. Ik ben absoluut geen ochtendmens.'

Welke jonge mens bewonder je en waarom?

'Martin Garrix. Hij was al op heel jonge leeftijd een top-dj en producer. Dat inspireert mij.'

Wat zou je meteen doen als je politieke macht had?

'Ik zie veel jongeren met muzikaal talent, maar ze krijgen vaak te weinig kansen om al op jonge leeftijd door te breken in de

volwassen muziekwereld. Ik zou meer kansen creëren voor jonge artiesten.'

Welk voorwerp zou je niet kunnen missen, behalve je smartphone?

'Mijn koptelefoon. Daarmee kan ik altijd en overal in de muziek duiken: op weg naar school, op het openbaar vervoer, in de auto, tijdens het studeren, zelfs onder de douche. Ik ontdek veel nieuwe muziek via mijn dj-vrienden. Daarnaast gebruik ik SoundCloud. Via Instagram en TikTok volg ik nieuwe releases en trends.'

Wat is het beste dat de digitale wereld heeft voortgebracht?

'Muziekstreamingsdiensten. Ze geven mij toegang tot bijna elk nummer dat ooit is gemaakt.'

Wat is het meest speciale dat je persoonlijk al hebt meegemaakt?

'Draaien op Tomorrowland. Ik knijp mij soms nog in de arm om te geloven dat het echt is gebeurd. Ik ben rustig begonnen met house, bouwde dan stapsgewijs op richting hardhouse, techno en uiteindelijk hardtechno. Met een selectie van nummers die ik echt wilde draaien. De reacties waren overweldigend. Zowel van het internationale publiek, de gespecialiseerde media, als van de liefhebbers op sociale media. Mijn kanalen op TikTok en Instagram zijn sindsdien ontploft.'

Wat wil je later worden?

'Ik droom ervan om te leven van mijn muziek,

als dj en producer.'

Waar wil je graag eens op vakantie en waarom?

'Ibiza. Het eiland spreekt tot de verbeelding. Het is *the place-to-be* voor de grootste clubs en feestjes.'

Doe eens een toekomstvoorspelling?

'Al gaat een enorme rol spelen in de muziekwereld, van het maken van tracks tot het voorbereiden van dj-sets.'

Wat was er vroeger beter?

'Ik heb het zelf niet meegemaakt, maar het uitgaansleven in de grote discotheken lijkt me vroeger veel beter geweest. Vandaag hebben clubs het moeilijk. Misschien was ik beter een kind van de jaren 90 geweest?'

Welk(e) serie/film/muziek/boek/beeld wil je iedereen aanraden?

'Breaking Bad. Een geniale en superspannende serie.'

Welk eten, drank of gerecht wordt onderschat?

'Zonder enige twijfel Aiki Noodles met kip. Mijn ultieme comfortfood, zeker na een examen.'

Wat is het mooiste plekje in je omgeving?

'Het Kasteel de Viron in het park van Dilbeek. Ik passeer er elke dag op weg naar huis en blijf het indrukwekkend vinden.' ●

‘Atletiek of politiek? Het gaat allebei om sociaal engagement’

Of het nu om een training of om een wedstrijd van de
Vilvoordse atletiekclub (VAC) gaat, de kans is groot
dat je er Robin Ramakers (48) tegen het lijf loopt.

TEKST Anne Peeters – FOTO Filip Claessens

Sport en jeugd zijn twee domeinen die hem ook als kabinetsmedewerker van burgemeester Jo De Ro na aan het hart liggen. Dat, en nog veel meer. ‘Ik heb geen zittend gat en sociaal engagement zit in mijn DNA. Vilvoorde is de jongste stad van Vlaanderen. Hier valt nog veel te realiseren.’

Je studeerde politieke wetenschappen aan de Vrije Universiteit Brussel (VUB). Had je al jong ambities als politicus?

‘Politicus worden? Nee, niet meteen. Ik heb nooit op de voorgrond gestaan in de politiek. Ik werk al bijna heel mijn carrière achter de schermen. Maar ik wou wel altijd iets betekenen, dat wel ja. Dat was de reden waarom de richting politieke wetenschappen mij zo interesseerde. Toen ik aan de VUB studeerde, was ik actief in de jongerenbeweging van de Volksunie. In mijn laatste jaar waren er verkiezingen en ik stelde mij kandidaat. Die eerste keer op een lijst was een positieve ervaring. Ik heb toen heel wat mensen leren kennen. Nadien is de Volksunie in de regering gestapt en ik kreeg de vraag om op het kabinet van Bert Anciaux te komen werken. Sport, cultuur en jeugd, waren zijn

bevoegdheden. Dat is uiteindelijk ook de rode draad geworden in mijn carrière. Sport en beleid maken: dat vat alles samen.’

Kom je uit een sportief gezin?

‘Niet echt. Mijn ouders zijn recreatieve fietsers en mijn oudere zus heeft een tijdje basketbal gespeeld. Als kind stuitte ik van de energie, dus vonden mijn ouders het een goed idee om mij in te schrijven bij een sportclub. Dat werd Bavi, de basketbalclub van Vilvoorde. Ik heb zowat heel mijn jeugd in de sporthal doorgebracht. (lacht) Ik heb er alle leeftijdscategorieën doorlopen, van de jongste tot de eerste seniorsploeg. Als jeugdspeler heb ik zelfs twee jaar meege draaid in de eerste ploeg, net in de periode dat we kampioen werden. Da’s ondertussen alweer dertig jaar geleden, maar het voelt aan als gisteren. Jammer genoeg kreeg ik daarna een rugblessure waardoor ik moest stoppen met spelen, maar daardoor ben ik in het trainerschap gerold. Ik ben jarenlang trainer geweest bij de basketbalclub. Ondertussen vind je me meer op de atletiekpiste. Het is nu een kleine tien jaar dat ik in de atletiek zit.’

Als je moest kiezen: basketbal of atletiek? Welke van de twee wordt het?

‘Goh, moeilijke keuze. Had je mij dat tien jaar geleden gevraagd, dan had je waarschijnlijk een ander antwoord gekregen, maar nu is het toch echt wel atletiek. Momenteel ben ik trainer en sportief coördinator van de atletiekclub en daar kan ik mijn ei volledig in kwijt. Ik haal er veel voldoening uit, maar ik ben met evenveel plezier twintig jaar basketcoach geweest. Alleen: de basketclub had een strikter trainingsritme en met mijn drukke werkagenda was dat moeilijk te verenigen. Het is eigenlijk door mijn dochter Margo, die bij de VAC trainde, dat ik bij de atletiekclub terecht kwam. Het was een logische stap om daar trainer te worden. Daarna ben ik doorgegroeid tot jeugdcoördinator en tot trainer van de oudere leeftijdsgroepen.’

‘Als sportief verantwoordelijke heb ik contacten in de hele club, ook met onze

“De sfeer in de club is belangrijk. Iedereen krijgt een warm welkom en hoort erbij.

elite-atleten. Ik ben regelmatig op wedstrijden aanwezig om te supporteren en steun te geven. Ik ben net terug van een trip naar Bergen (Noorwegen), waar drie van onze U23-atleten deelnamen aan het EK U23, en dat wordt serieus geapprecieerd, merk ik.’

‘De sfeer in de club is belangrijk. We zijn een hechte familie. Neem nu bijvoorbeeld Noor Vidts. Zij is bij ons opgegroeid en heeft alle jeugdcategorieën doorlopen. We zijn allemaal zo trots op haar. Ze komt nog altijd met plezier een demonstratietraining geven voor onze jonge atleten. Die kijken naar haar op natuurlijk, zeker na haar bronzen medaille op de Olympische Spelen van Parijs. Zoiets mag je haar altijd vragen, net als de andere atleten trouwens. Ja, we zijn echt een gemoedelijke club. Natuurlijk willen we goede resultaten behalen, maar onze atleten moeten plezier aan hun sport beleven. Die fijne sfeer is de reden waarom

DE ‘Leichtathletik oder Politik? Bei beiden geht es um soziales Engagement.’

Ob beim Training oder bei einem Wettkampf des Leichtathletikvereins Vilvoordse Atletiekclub – die Wahrscheinlichkeit ist groß, dass man dort Robin Ramakers begegnet. Sport und Jugend sind zwei Bereiche, die ihm auch als Kabinettsmitglied von Bürgermeister Jo De Ro sehr am Herzen liegen. ‘Ich bin kein Stubenhocker, und soziales Engagement liegt mir im Blut. Die Atmosphäre in unserem Leichtathletikverein ist mir wichtig. Wir sind eine enge Familie. Nehmen Sie zum Beispiel Noor Vidts. Sie ist bei uns aufgewachsen und hat alle Jugendkategorien durchlaufen. Wir sind alle so stolz auf sie. Sie kommt immer noch gerne, um unseren jungen Sportlern ein Demonstrationstraining zu geben. Die schauen natürlich zu ihr auf. Wir wollen gute Ergebnisse erzielen, aber unsere Athleten sollen auch Spaß an ihrem Sport haben.’

ik er graag energie insteek. Onze filosofie is dat we iedereen een warm welkom heten, en ze laten voelen dat ze bij dat groen/witte clubje horen.’

In een stad als Vilvoorde met een grote diversiteit is dat niet altijd makkelijk.

‘Onze jeugd is een afspiegeling van de jeugd in Vilvoorde. Allemaal verschillende kleurtjes. Dat brengt uitdagingen met zich mee, alleen al qua talen. Onze jeugdcoördinator zet daar zwaar op in om dat zo goed mogelijk te laten draaien. We hebben een paar moeilijke jaren gekend, bijvoorbeeld om genoeg jeugdtrainers te vinden, maar ondertussen zijn we terug op de goede weg. Daar mogen we echt trots op zijn.’

Jouw inzet voor de atletiekclub sluit op het eerste zicht niet zo dicht aan bij jouw functie als kabinetsmedewerker van burgemeester Jo De Ro?

‘Toch wel. Het gaat in beide functies om sociaal engagement. Mijn job als kabinetsmedewerker is heel divers, van agendabeheer tot inhoudelijk dossiers mee opvolgen, contacten leggen en onderhouden,... Mee beleid maken, is iets wat ik met hart en ziel doe. Ik ken Jo al lang. Ik was ook al zijn medewerker in het Vlaams Parlement. Hij was toen naast parlements lid ook schepen van Onderwijs in Vilvoorde en samen hebben we bijvoorbeeld het fietsexamen in het leven geroepen. Dat bestond op dat moment nog niet; elke school deed zo’n beetje haar eigen ding. We hebben het gecentraliseerd en een parcours uitgestippeld. Ik ging op heel wat scholen persoonlijk langs om de kinderen aan te moedigen. Het is belangrijk dat kinderen zelfstandig met de fiets naar school kunnen en durven gaan. En da’s niet in alle culturen ingeburgerd, dus dan moet je vanuit het beleid ervoor zorgen dat alle kinderen die kans krijgen. Nu is dat fietsexamen een vaste waarde geworden, stevig ingebed in de werking van de stad.’

Wat zou je vanuit jouw plek graag veranderd zien in Vilvoorde?

‘Da’s geen geheim, de accenten zijn vertaald in het bestuursakkoord. Een van de grotere

thema’s waarmee we naar de kiezer zijn getrokken, is de veiligheid in onze stad. Ik denk dat het wel duidelijk is met alle gebeurtenissen van de afgelopen jaren, dat daar echt nood aan is. Maar het mag niet alleen repressie zijn, overleg is belangrijk. Al moet je op een gegeven moment ook een streep kunnen trekken en zeggen: *Dit is de grens. Ga je hierover, dan volgen er sancties.* We willen een samenleving die leefbaar is voor iedereen. Zoiets kan je natuurlijk niet van de ene dag op de andere realiseren. Daar is tijd voor nodig. En geld. En vooral een volledig bemand politiekorps, iets wat we om dit moment niet hebben. Er staan nog veel vacatures open.’

Hoe komt dat?

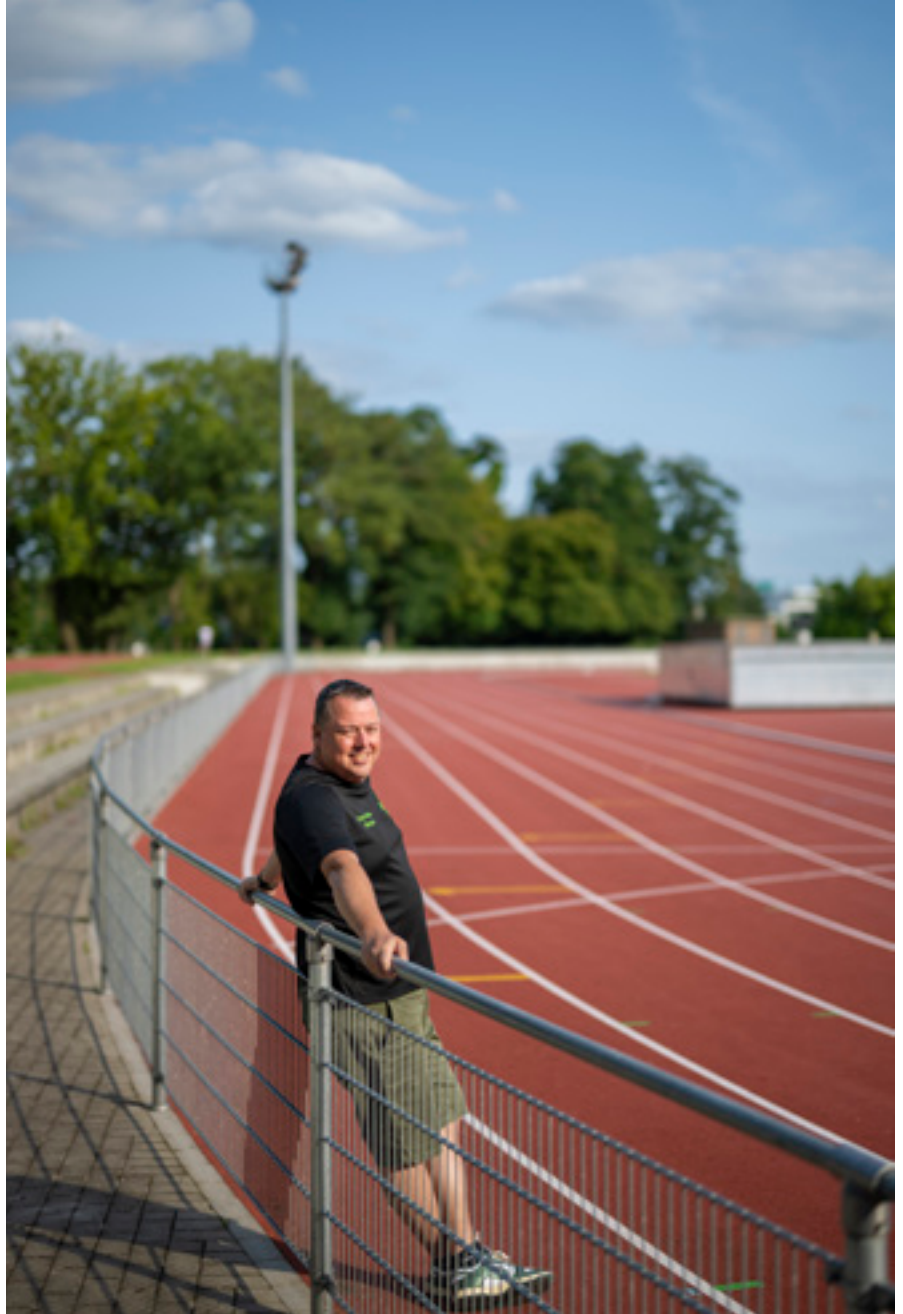
‘Da’s typisch voor de randgemeenten. We verliezen mensen aan de hoofdstad omdat ze in Brussel een extra premie krijgen. Dat scheelt behoorlijk wat per maand, dus logisch dat zij daarvoor kiezen, maar dat maakt het in de Rand moeilijker om op

volle capaciteit te werken. Met een randpremie kunnen we de concurrentie met de hoofdstad beter aan en dat is echt nodig.’ (n.v.d.r. in het federaal regeerakkoord is een randpremie voor de politie in de Vlaamse Rand opgenomen)

‘We kennen heel wat grootstedelijke problemen. Vilvoorde is de jongste stad van Vlaanderen, ook een van de meest diverse steden intussen. Alleen het feit dat er in de Rand al twintig jaar wordt gevraagd om van Vilvoorde een centrumstad te maken, zegt genoeg. Die extra middelen voor centrumsteden hebben we nodig om heel wat zaken in gang te zetten. Tot nu toe blijven we op onze honger zitten en zijn we beperkt in onze acties, terwijl wij geconfronteerd worden met een reeks specifieke problemen die vaak te maken hebben met diversiteit. Pas als we de erkenning krijgen, en de financiële middelen die daarbij horen, kunnen we samen het beleid maken dat Vilvoorde volgens mij echt nodig heeft.’ ●

Ⓜ **NAAM** Robin Ramakers – **WOONPLAATS** Vilvoorde –

BEROEP sportief coördinator VAC/kabinetsmedewerker burgemeester

De beek met de natuurlijkste loop van de regio

In onze nieuwe reeks *Sterren van de natuur* stuurden we Herman Dierickx, kenner van het groen en medewerker van RandKrant, naar twaalf natuurgebieden in de Rand en Brussel. Hij kwam terug met twaalf boeiende verhalen en gaf de gebieden zijn beoordeling in de vorm van sterren.

TEKST Herman Dierickx – FOTO Filip Claessens

Dat de gewestgrens tussen Vlaanderen en Brussel veel groene zones herbergt, is bij een groot deel van de plaatselijke inwoners uiteraard geweten. Voor wie wat verderaf woont, zijn het echter – ondanks hun naam en faam – dikwijls nobele onbekenden. Herman wandelde, keek, onderzocht en gaf van één ★★☆☆☆ tot vijf ★★★★★ aan de streek.

We starten met de bijzondere site van de **Vogelzangbeek**, die de scheiding vormt tussen Anderlecht in het Brussels Gewest en Sint-Pieters-Leeuw in het Vlaams Gewest. De waterloop ontspringt op het Plateau van Vlezenbeek en mondt 9 km verderop uit in de Zuunbeek, zijrivier van de Zenne. Zoals alle sites met naam en faam heeft ook dit gebied een rijke, gedocumenteerde geschiedenis die je tot vandaag nog redelijk goed terugvindt in het landschap.

Of wat te denken van de beek zelf, een van de weinige die nooit is rechtgetrokken? Alleen al dat maakt haar van groot belang voor de ecologische en landschapskwaliteit. Hier kan je zien hoe een *niet-genormali-*

seerde waterloop er uitziet. Niet evident in het Vlaamse land en wat een contrast met bijvoorbeeld de Zuunbeek.

Pajottenland in het klein

Of neem nu het kleinschalige landschap dat je aan de kant van het Brussels Gewest vindt, op de linkeroever. De schakering van de verschillende biotopen is een voortzetting van het eeuwenoude Pajotse

“ **Het kleinschalige landschap is een mooie illustratie van het aloude Pajottenland.**

landschap, alsof er een groene vinger doordringt tot in onze hoofdstad. De waterkwaliteit van de Vogelzangbeek valt redelijk mee. Met de langgerekte bospartij, de verschillende al dan niet natte poeltjes en het nabije grasland heb je meteen een idee van de natuurlijke troeven. De enorme

wilg op het eilandje staat symbool voor de bijzondere, maar tegelijkertijd kwetsbare leefgemeenschap.

Dit gebied van slechts 15 ha krijgt gelukkig de nodige bescherming en zorgen van de gemeente Anderlecht (groot-deels eigenaar), Leefmilieu Brussel en de zeer actieve vereniging CCN Vogelzang (www.vogelzang.org). Hun vrijwilligers staan in voor een groot deel van het beheer. Bij hen kan je terecht voor begeleide wandelingen.

Het nabijgelegen natuurgebied Mijlmeers/Meylmeersch is ook een bezoekje waard. Het is enigszins vergelijkbaar met het Vogelzangreservaat. Samen vormen ze een kwaliteitsvolle groene zone van 30 ha. De oude Mijlmeershoeve is een landschapsbaken die er onbegrijpelijk als een ruïne bijligt. Er is al lang sprake om een deel van de Mijlmeers te verkavelen. Zo gaat dat met de laatste groene zones in stedelijk gebied als ze in privéhanden zijn. De weerstand bij de omwonenden is groot. Vooralsnog is het onduidelijk wat de toekomst brengen zal.

Wel duidelijk is dat het kleinschalige landschap alweer een mooie illustratie is van het aloude Pajottenland. Het zou zonde zijn deze soortenrijke rust- en wandelzone te bebouwen. De vele wilgen op de grens van graslandpercelen, de half-natuurlijke waterpartijen en de roekenkolonie vullen de Pajotse kenmerken mooi in. Zelfs authentiekier dan op vele plaatsen in die kenmerkende Vlaams-Brabantse streek zelf.

Boerkozen

Tijdens ons bezoek omstreeks half augustus was de hoofdkleur van de moerassige zones hevig roze-rood van de *grote kattenstaart*. Een ijsvogel kruiste ons pad en een buizerd zeilde over. Jammer genoeg moesten we er het gekrijs van een tiental halsbandparkieten bijnemen. Hun aantal blijft gestaag stijgen sinds er in 1974 een veertigtal zijn vrijgelaten in het toenmalige Melipark aan de Heizel.

Een restant van de vroegere intensieve landbouwactiviteiten (de *marâchers*) is nog zichtbaar ter hoogte van de Hoevewinkel aan de Vogelzangstraat. De groenten die men er teelt, zijn een pilootproject van Graines de Paysans (www.espaces-test.be) om de oude boerkozenactiviteiten terug te brengen. Zo tracht men de band tussen telers rond de stad en haar inwoners te herstellen, al is het kleinschalig. Je vindt hun diverse terreinactiviteiten aan de Steenuiltjesweg, ten westen van de Mijlemeershoeve.

Zelf gaan kijken

Je kan steenuiltjes spotten in de oude boomgaard. De oude boomstammen zijn uitgelezen insectenhôtels voor de vele predatoren die hier rondvliegen en -kruipen. Ze vormen het hoofdvoedsel van onze kleinste uilensoort. De jongere appel- en kersbomen zijn dan weer gedekte tafels voor bestuivende insecten in de lente en vruchtenetende soorten rond deze tijd van het jaar. Heel wat soorten kruisten ons pad. Zelf gaan kijken, is de max. Ik geef vier ★★★★★ sterren. ●

16 MARKANTE FIGUREN †

Ann Christy

Liedjes met betekenis

Ze woonde een groot deel van haar leven in Meise. Daar is ze inmiddels ereburger en er is een plein naar haar genoemd. Dit jaar zou ze tachtig zijn geworden en in het najaar loopt er een musical over leven en werk van Ann Christy. Ze werd amper 38, maar heeft immens veel betekend voor de Vlaamse muziek.

TEKST Luc Vander Elst – FOTO Herman Selleslaga

Christiane Leenaerts werd op 22 september 1945 in Antwerpen geboren als oudste dochter van een eenvoudig gezin. Vader was elektricien, moeder huisvrouw. Later kreeg ze nog twee zussen en een broer. In haar jeugd was ze vooral zeer rustig, maar al van jongs af had ze perfectionistische trekjes.

The Adams

In haar jonge jaren werkte Christiane in een schoenwinkel in het Antwerpse. Ze volgde de muziekgroep The Adams met meer dan gewone aandacht. Marc Hoyois, haar latere man, was drummer bij de groep. Ze woonde regelmatig een repetitie bij en toen ze eens mee mocht zingen, was dat de prille start van haar zangcarrière. De eerste singles waren niet erg succesvol, maar haar manager introduceerde haar in Wallonië. Ze zong voor de RTB. Haar Franstalige liedjes sloegen aan. Ze belandde in het voorprogramma van Adamo en ging met hem op tournee door België en Frankrijk. Eind van de jaren 1960 groeide haar populariteit in Wallonië. Na enkele jaren kreeg ze stilaan erkenning in Vlaanderen.

Songfestival

In 1970 en 1971 nam ze deel aan Canzonissima, de Belgische preselectie voor het Eurovisiesongfestival. Zonder succes. Twee jaar later, in 1973, trouwde ze met Marc Hoyois en in januari 1974 kwam hun enige zoon Benjamin ter wereld. Een goed jaar later nam Ann Christy opnieuw deel aan de voorrondes voor het Eurovisiesongfestival. Met *Gelukkig zijn* mocht ze drie weken later naar het liedjesfestival in Stockholm. Het was toen niet meer verplicht om in de eigen taal te zingen en ze zong het lied – eerder tegen haar zin – deels in het Nederlands en deels in het Engels. Ze had gehoopt op

een internationale doorbraak, maar bleef ontgoocheld achter met een 15e plaats op 19 deelnemers. Het luidde wel een razend drukke periode in Vlaanderen in. Ze trad soms twee tot drie keer per avond op en haastte zich van het ene podium naar het andere optreden.

Het betere lied

In 1977 stond ze 152 keer op de planken van het Mechels Miniatuur Theater voor de musical *Een midzomernachtdroom*. In 1980 volgde een echte hit met *De roos*. In 1982 ging ze op theatertournee met Erik Van Neygen. Christy koos nooit voor vrijblijvende liedjes, altijd voor teksten met een diepere betekenis. Haar hele leven heeft ze gevochten om dat betere lied naar Vlaanderen te brengen. Scheerde haar platenverkoop daardoor nooit echt hoge toppen?

Ze was vooral een zaalartieste. Bij elk optreden zong ze vol overgave en gevoel en gaf ze zich volledig. Ze besteedde aandacht aan elk detail en wou altijd de controle behouden. Het moest tot in de puntjes kloppen. Haar performances getuigden van een zeer grote intensiteit. Behalve door haar stem – ze werd meermaals vergeleken met Edith Piaf – viel Ann Christy vaak op door haar soms opvallende kledij.

Postuum

Op 7 augustus 1984 verloor Ann Christy op 38-jarige leeftijd haar strijd tegen kanker. Maar daar stopt haar verhaal niet. Vlaanderen moet dan toch hebben beseft welke fantastische zangeres en gangmaakster er aan haar is verloren gegaan. Er volgden twee boeken over haar leven. In 2005 en 2006 kwam er een nieuw album uit met enkele nooit eerder uitgegeven liedjes, gezongen door andere artiesten. In 2008 ging Free Souffriau op tournee met nummers van Ann Christy. In 2014 verleende de stad Aarschot haar postuum een *Golden lifetime award*. In Meise werd ze ereburger en werd het plein voor gemeenschapscentrum De Muze naar haar genoemd. Antwerpen heeft sinds kort een Ann Christystraat. En in het Antwerpse Fakkeltheater loopt de musical *Ik leef voor jou* over leven en werk van Ann Christy. Die musical komt in het najaar trouwens ook een paar keer naar de Rand. ●

📍 www.iskariot.be/agenda

Vanaf wanneer ben je van hier?

Nieuwe Vlamingen, of oude, met of zonder migratieachtergrond. Aanpassen gebeurt overal en door iedereen. In de Rand zoekt iedereen naar houvast in taal, gewontes en vertrouwde ritmes, in ontmoetingen met de andere. Maar vanaf wanneer mag je jezelf ergens thuis voelen? En: is verandering altijd verlies?

TEKST Koen Demarsin – FOTO Filip Claessens

Kleine winkeltjes

De buurtwinkels gingen weg in Lot. De beenhouwers ook. ‘Wij zijn dus een middel gaan zoeken om de mensen terug bij elkaar te krijgen’, zegt Mieke Michiels, al 25 jaar de drijvende kracht achter buurthuis Babbellot. Het huis is gevestigd in de oude parochiezaal van het dorp. ‘Zo’n zaal van vroeger, met een café vooraan.’ Al die tijd zijn de wekelijkse samenkomsten bij de koffie gebleven. Lot veranderde intussen wel. ‘Toen we hier in 1984 kwamen wonen, was het heel rustig. Hier was niks. Langs de spoorweg zijn intussen bedrijven bijgekomen. Er is een groot depot van Colruyt. Dreamland en Bioplanet zitten daar’, zegt ze terwijl ze vanuit de keuken van haar huis in de richting van de achtertuin wijst. ‘Al die camions die ge hoort, dat is continu, hé’

Daad van verzet

Lot werd niet alleen drukker, het dorp ver-

anderde ook. ‘Toen wij hier kwamen wonen, woonden er nog veel oudere mensen’, zegt Michiels. ‘In mijn straat kwamen er toen jonge koppels bij, vooral mensen die al op een of andere manier een connectie hadden met Lot. In de sociale woningen waren het vooral inwijkelingen die uit Brussel weglieden omdat het er te druk en onveilig was.’ En anders dan voor de oude generatie vond het leven van al die nieuwe inwoners vaak ergens anders plaats: op het werk in Brussel of bij familie weg van het dorp. Winkelen gebeurde buiten het dorp in de winkels in Drogenbos of Vorst of verder naar Brussel, ‘aan den Abattoir in Anderlecht of in Matonge’, zegt Michiels. Daarom verzorgt ze de vitrine van het buurthuis met de nodige zorg, als laatste uitstapraam in de verder lege straat, maar ook als een daad van verzet tegen de tijdsgeest die heel erg veranderde.

‘In het begin was het zoals een klein

winkeltje, maar nu moet je multimediaal zijn. We zijn geëvolueerd naar een soort magazijn – een plek met een aanbod voor iedereen’, zegt Moustapha Akkouch. Hij is al meer dan 25 jaar een vertrouwd gezicht in de Arrahmanmoskee in Halle, die in de jaren 1960 begon als een kleinschalig initiatief van enkele Marokkaanse families en intussen is uitgegroeid tot een ‘levendig centrum van geloof en gemeenschapswerking, en een sociaal knooppunt in de Rand’. Achter de onopvallende gevel aan de Nijvelsesteenweg schuilt het centrum waar de gelovigen elkaar ontmoeten. ‘Niet alleen om te bidden’, benadrukt Akkouch. ‘De moskee organiseert onder meer koranlessen, taalondersteuning voor nieuwkomers en medische hulp. Voor mensen die de taal nog niet goed spreken, is het essentieel dat er iemand is die hen kan helpen

“ Het toppunt van heel de historie is dat bijna niemand hier in de verenigingen van geboorte uit Lot komt. De meeste zijn inwijkelingen op één of andere manier.

bij administratieve of praktische problemen. De moskee is een plaats van sociale actie.’ Het kleine dorpje van een paar families in de stad is intussen zelf een kleine wereld geworden die de diversiteit van de regio weerspiegelt. ‘Er zijn mensen uit Palestina, Tunesië, Egypte, Algerije, Senegal, Kameroen, ja zelfs Indiërs of Oekraïners komen naar de moskee.’

Verandertalent

De moskee werkt als een buurthuis voor moslims die hun weg zoeken in de Rand. Ze zoekt ook naar contact met de omgeving door scholen rond te leiden of tijdens de ramadan buurtbewoners uit te nodigen voor een iftarmaaltijd. Toch blijven onderliggende drempels bestaan. De uitbreidingsplannen van de moskee worden met argwaan bekeken. ‘Het gaat er niet om groter te worden’, benadrukt Akkouch, ‘maar om voldoende

FR Tu es bien chez toi?

Les nouveaux Flamands, ou les anciens, avec ou sans passé migratoire. L’adaptation se fait partout et tout le monde passe par là. Dans le Rand, chacun cherche à s’accrocher à la langue, aux habitudes et aux rythmes familiers, dans les rencontres avec l’autre. Mais à partir de quand peut-on se sentir chez soi quelque part? Et le changement est-il toujours synonyme de perte? Ce qui était frappant dans les années 1980 est désormais normal. Les enfants de différentes nationalités jouent ensemble à l’école. Les parents discutent entre eux à la grille de l’école. Leurs enfants sont désormais les enfants de Lot. Ils y sont nés, ou y sont arrivés dès leur plus jeune âge. Le temps est un égalisateur pour ceux qui, enfants, n’ont pas encore à porter le poids du passé et pour ceux dont les souvenirs commencent à peine à se former. Nous ne pouvons rien faire face au temps, si ce n’est attendre patiemment. Mais nous pouvons créer des lieux de rencontre facilement accessibles, comme une école, un centre communautaire ou une fête de quartier.

➔ Mieke Michiels

ruimte te hebben. We bidden hier op 20 centimeter van elkaar, zonder privacy.' Toch krijgt ze die uitbreiding er maar moeilijk door en dat heeft vooral te maken met een gebrek aan wederzijds begrip, zegt hij. Over de drempel in Babelot is trouwens ook iedereen welkom, maar toch komen ook daar maar weinig buurtbewoners van niet-Belgische komaf over de vloer. Tenzij ze een straatfeest organiseren, dan is de drempel veel lager en staan alle burens klaar met taart en gebak.

Ondanks de sporadische toenaderingen blijven de wederzijdse drempels soms hoog, want door hun gewoontes en ongeschreven regels vormen de moskee en het buurthuis een herkenbaar baken voor wie er al thuis is. Voor wie de gewoontes niet deelt en de gebruiken niet kent, blijven het vreemde plekken. De barrières liggen ook binnen de gemeenschappen zelf, wanneer die van binnenuit beginnen te veranderen. Op het moment dat er nieuwe vrijwilligers *met een sjalleke* zich aandienen in het buurthuis

of oude leden van de moskee zich ongemakkelijk voelen bij de nieuwe aanwas van andersoortige leden in de moskee. 'Waar je vroeger vooral Arabisch, Berbers, Frans en Nederlands hoorde, hoor je nu steeds vaker Engels', zegt Akkouh. 'Voor oudere mensen, die vooral de wereld van Marokko en België kennen, is dat moeilijk te begrijpen. Wij proberen hen daarin stap voor stap te begeleiden.'

Het Belgische taallabyrint

Pragmatiek is de manier om te kunnen samenleven in de stadsrand. Maar de pragmatiek van alledag botst soms hard met de regels die de samenleving vorm geven, zeker als ze complex zijn omdat de buurt dat ook is, en haar geschiedenis gelaagd. Uit die historische complexiteit volgt de regelgevende complexiteit tussen Vlaanderen, Wallonië en Brussel met de faciliteitengemeenten ertussen als een Kafkaïens doolhof.

'Soms scheelt het maar een kilometer

wanneer mensen verhuizen en zijn ze zich er niet van bewust dat ze in Vlaanderen komen wonen', zegt Nes Stinis, coördinator van PIN vzw, een organisatie die zich inzet voor de integratie van nieuwe inwoners. 'Soms is het onthaal dat ze ontvangen er alleen één van de taal. Maar wanneer je pas verhuist bent, wil je eerst voorbij de administratieve procedures voordat je start met Nederlandse les. Mensen die rechtstreeks uit het buitenland komen, begrijpen de taalcomplexiteit niet. Ze denken dat ze in orde zijn als ze Frans spreken, want het is toch een officiële landstaal. Het vraagt tijd om uit te leggen waar de taalgevoeligheid vandaan komt en om de historische feiten te vertellen. Mensen komen in een nieuwe taalrealiteit terecht en daarom is het belangrijk dat mensen de tijd krijgen om hieraan te wennen.'

In de Rand lijkt iedereen wel op zoek naar vertrouwde, houvast en herkenbaarheid in de handelingen, de gewoontes en de taal van de andere. Het leren navigeren door het Belgische labrynt is voor nieuwkomers een bewustwordingsproces over de Belgische complexiteit en vraagt tijd en groeiend inzicht. Vaak voelen ze zich hierin niet begrepen terwijl ze zich staande houden tussen begrijpen, aanpassen en taal leren enerzijds en opbouwen van een nieuw leven anderzijds. Nederlandstalige inwoners van Belgische komaf die zich ook veelvuldig moeten kunnen aanpassen aan een even snel veranderende omgeving waarvan ze het gevoel hebben niet steeds meer de spelregels zelf te bepalen door de vele talen en afkomsten die op hen afkomen, voelen zich soms even slecht begrepen. Uiteindelijk worden daardoor voor iedereen de drempels hoog en wordt het aanpassingsvermogen van de mensen in de stadsrand een haast opgelegd talent, waar je niet noodzakelijk voor kiest, maar dat je wel moet ontwikkelen om hier te kunnen aarden. Het is een blijvende aandachtsoefening als deel van de eigenheid van de stadsrand die empathie en wederzijds inzicht vraagt waaraan iedereen hier wordt blootgesteld, tegenaan botst, in getraind

wordt, door gefrustreerd raakt, maar ook wel door gemotiveerd wordt.

Je bent van hier als je... ja, wat precies?

‘Ik woon hier ook al even hè, maar ik ben nog steeds *niet van hier*’, zegt Mieke Michiels. ‘*Gij zijt niet van Lot, want gij weet dat niet*, krijg ik te horen wanneer het over iets specifiek van hier gaat. Ge moet hier dus echt geboren zijn... om van hier te zijn. Maar het toppunt van heel de historie is dat bijna niemand hier in de verenigingen van geboorte uit Lot komt. De meeste zijn inwijkelingen op één of andere manier.’

Hoe ver reikt het kijken? Hoe ver moet je teruggaan om op het punt uit te komen van wat oorspronkelijk is, het punt net voor de verandering begon? Welke herinneringen moet je hebben om oorspronkelijk te zijn? Het zijn onmogelijke vragen. Het startpunt is voor iedereen individueel en ligt bij het moment dat mensen zelf een ervaring beginnen op te bouwen: toen ze er geboren werden, er kwamen werken of wonen en op die plek hun leven begonnen te bootsen. Alles wat erna komt, is eigen herinnering. Wat ervoor ligt, is abstracte geschiedenis, onkenbaar dus ondenkbaar ver. We zijn amper in staat om over onze eigen generatie heen te kijken, waardoor we ons eigen punt van aankomst als absoluut beschouwen. Dat

“De nieuwe generatie is hier opgegroeid. Ze maken deel uit van de stad en zijn net zo hard op zoek naar ruimte om te leven zoals iedereen.”

maakt ons behoudsgezin ten opzichte van wat nieuwer is dan onze vroegste herinneringen. We zien niet dat we zelf deel uitmaken van de permanente verandering van de plek. De jaren 1960 van de eerste Marokkaanse families die in Halle de moskee stichtten. De rustige jaren 1980 toen een aantal mensen samen met Mieke het buurthuis oprichtten, toen Lot een dorp was op de drempel tussen

haar industriële verleden en voorstedelijke toekomst, op het moment dat de industrie verdween, en de cafés en winkels ook. De stilte was de leegte van het tussenmoment toen de rust even weerkeerde, maar ze ook leegte en gemis werd. Dat tekent de blik. Voor 1984 was er een ander Lot, het industriële dorp langs het kanaal tussen Brussel en Charleroi, met wijken voor de arbeiders rond de fabrieken die nog niet zelf tot woningen waren omgevormd. Toen was het er ook luid. In de textielfabriek van Scheppers bijvoorbeeld waarnaar in 1865 40 families vanuit Steendorp nabij Temse als migranten met de trekschuit naartoe trokken en er intrek namen in de Carré aan het Breeveld en hun kinderen de kinderen van Lot werden omdat ze er geboren werden. Nog daarvoor aan het begin van de 19e eeuw was Lot een gehucht in het moeras van de Zenne, maar dat weet niemand meer.

Kinderen van Lot

Het gebrek aan een inzicht en je eigen plaats in de loop van de geschiedenis hoeft niet altijd een probleem te zijn. Soms maakt het de dingen ook zachter. Toen de kinderen van Mieke intussen bijna 40 jaar

geleden in Lot naar school gingen, gingen er ook de eerste kindjes van Marokkaanse afkomst naar school. Omgekeerd was de zoon van Moustapha de eerste jongen van buitenlandse komaf in zijn school in Halle. Intussen is een groot deel van die jongeren in Halle Nederlandstalig en zoeken zij net zo hard als andere jongeren uit Halle naar een betaalbare woning in de buurt. ‘De nieuwe generatie is hier opgegroeid’, zegt Akkouch. ‘Ze maken deel uit van de stad en zijn net zo hard op zoek naar ruimte om te leven zoals iedereen.’

Wat in de jaren 1980 opvallend was, is nu gewoon. De kinderen van verschillende nationaliteiten spelen samen op school in Lot. Ouders praten met elkaar aan de schoolpoort. Hun kinderen zijn nu de kinderen van Lot. Ze zijn er geboren, of er toch al van heel jong bij. Tijd is de gelijkmaker voor wie als kind het gewicht van het verleden nog niet moet dragen en voor wie het herinneren nog maar net begint. Aan de tijd kunnen we niets doen buiten geduldig afwachten. Aan het maken van plaatsen als ontmoetingsplekken met lage drempels zoals een school, een buurthuis, een feest of andere plaatsen wel. ●

① Moustapha Akkouch

Leven in het kwadraat

In *Thuis* speelt Jeroen Lenaerts de integere, wat saaie flik, maar in *De Wolfmens* geeft hij een oerpersonage uit de Vlaamse literatuur gestalte. 'Mijn wedergeboorte als acteur', noemt hij het. Tussen lachen en wenen, vallen en opstaan, zorgen sprankelende mandolines, minimalistische elektronica en suggestieve projecties voor een extra laagje.

TEKST Tom Peeters – ILLUSTRATIE Lot Vandekeybus

In *De Wolfmens* kruipt acteur Jeroen Lenaerts in de huid van Houtekiet en nog een handvol andere personages uit het gelijknamige boek van Gerard Walschap uit 1939. 'Al van in mijn schooltijd doe ik graag typetjes na', klinkt het als we hem vragen waarom de rol hem aansprak. 'De rol herinnerde me eraan dat ik ooit om die reden naar de toneelschool ben gegaan en heeft me wakker geschud. Door voor tv te werken, had ik te lang niet meer op scène gestaan.'

Robuust en archaïsch

Dat het nu wel kan, heeft hij te danken aan Mandolinman. 'Met ons mandolinekwartet wilden we al langer een acteur-verteller begeleiden bij een monoloog', vertelt Andries Boone. 'Eerst hadden we Dimitri Leue gevraagd om iets te schrijven, maar hij wees ons erop dat er al een klassieker geschreven was die aanleunde bij onze muziek. Natuurlijk kende ik Houtekiet uit mijn middelbare schoolperiode. Het boek stond op de literatuurlijst, maar ik had het nooit gelezen. Ik wist wel nog dat de antikerikale inhoud heel vooruitstrevend was.' Bij het hoofdpersonage en zijn oer-Vlaamse dorp Deps kon Boone zich iets voorstellen. 'Het heeft iets robuust en archaïsch, en wij werken met traditionele Vlaamse volksmuziek, dus ik snap de link die Dimitri legde.' Boone stapte vervolgens naar Lenaerts, die hij kende van een project dat hij lang geleden met Lennaert Maes van Lenny en de Wespen had opgezet en waar Lenaerts backings voor zong.

Viriele wildebras

'Eerst had Andries me gevraagd om het moeilijk leesbare Nederlands van Walschap te bewerken, maar dat ging me niet goed af', zegt de acteur eerlijk. Uiteindelijk herschreef Jonas Van Thielen het boek tot een monoloog. 'Omdat ik graag typetjes neerzet en ik stemmen hoorde bij de tekst, vroegen we hem het verhaal te vertellen vanuit enkele van zijn personages.'

Dat spreekt tot de verbeelding omdat Walschap met *Houtekiet* een viriele wildebras en een natuurmens ten tonele voert die op zijn vrijheid staat. 'Eén die bovendien alle vrouwen kon krijgen! In wat toen nog een streng katholiek Vlaanderen was, keek Walschap in zijn naturalistische roman met kritische blik naar de kerk en het establishment, maar tegelijk vertelt hij een diepmenselijk liefdesverhaal met personages die dichtbij het volk staan. Figuren, haast stereotypen, die je in elk dorp tegenkomt.'

Janneke en Mieke

Tijdens de vertelling voegen minimalistische projecties en soundscapes lagen toe. 'De projecties van Lot Vandekeybus suggereren meer dan ze illustreren, maar zijn toch heel herkenbaar', legt Boone uit. 'Ze kan verschillende stijlen aan en experimenteert met materialen. Ze werkt niet alleen met houtskool. De elektronica van Mathijs Bertel (*Ansatz Der Maschine*) slaat intussen de brug naar vandaag en countert de traditio-

nals, terwijl onze mandolines het robuuste verhaal een speelse sprinkel geven.'

Hoewel de voorstelling bedoeld is voor een groot publiek beseft Lenaerts dat er drempels zijn, Walschap en volksmuziek voorop. 'Mandolinman zit in een moeilijker te verkopen niche. Omdat ik lang niet op scène had gestaan, kennen mensen uit het theatercircuit mij niet goed. De kloof tussen deze rol en wat ik op tv doe is groot. Er bestaat geen overlap met Tim uit *Thuis*. Maar geloof me: *De Wolfmens* is voor iedereen, van 6 tot 99, voor Janneke en Mieke, voor moeke, vake en de kinderen.'

Zeilen op scène

'Op scène staan, is het leven in het kwadraat', vervolgt Lenaerts. 'Bij tv- of filmopnames concentreert alles zich tussen *actie!* en *cut!*. Ik vergelijk het verschil soms met golfsurfen en zeilen. Op tv probeer je als golfsurfer telkens een goede golf te pakken, maar weet je dat het binnen 15 minuten voorbij is. Theater duurt net als zeilen langer en is intenser. Je moet voort en bent overgeleverd aan het moment. Ik kan het iedereen aanbevelen.'

'Als ik deze voorstelling breng, gebeurt er niet alleen iets met mij, maar ook met het publiek. De emotionele gelaagdheid van het typetje overstijgt de sitcom. Mensen beginnen mee te leven en in mijn personage te geloven. Voor mij is de rol niet minder dan een wedergeboorte als acteur. Ik kan niet wachten om mijn tanden te zetten in een vervolg.'

Volgens Boone zet de voorstelling aan tot tolerantie en ruimdenkendheid. 'Ze spoort ons aan om mensen met open vizier te benaderen, ook als die niet passen in het plaatje dat de maatschappij hen oplegt.'

ZA – 18 OKT – 20.00

De Wolfmens

Jeroen Lenaerts, Mandolinman & Mathijs Bertel
Meise, GC De Muze van Meise, 02 892 24 40

Grootschalig fietssnelwegennetwerk in opbouw

Diverse overheden werken al geruime tijd aan de uitbouw van een grootschalig fietssnelwegennetwerk. In de Vlaamse Rand rond Brussel zijn liefst 25 verschillende tracés gepland waarvan er reeds 7 volledig befietsbaar zijn, met weliswaar hier en daar nog wat omleidingen.

TEKST Luc Vanheerentals - FOTO Filip Claessens

Op 10 tracés moeten er nog stukken aangelegd worden, van de rest moet de aanleg nog gestart worden. In de Rand zijn de Vlaamse Regering via De Werkvennootschap en het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV), de provincie Vlaams-Brabant, de Vlaamse Waterweg, Infrabel en lokale besturen betrokken bij de aanleg van de fietssnelwegen. De Werkvennootschap levert de grootste inspanning. Binnen het grotere geheel van de werken aan de Ring rond Brussel plant ze circa 300 miljoen euro investeringen in 115 km veilige en comfortabele fietssnelwegen. Een overzicht.

Aangelegd

Vooreerst zijn er vier grote fietssnelwegen vanuit een grote stad naar Brussel. De **F1 Antwerpen-Brussel (45 km)** is reeds volledig befietsbaar met enkele omleidingen. Eind 2022 werd op dit tracé de brug over de E19 in Zemst vernieuwd en eind 2023 werd een nieuw stuk aangelegd waardoor de fietsers niet meer door Vilvoorde centrum moeten. In de omgeving van Vilvoorde is er nog heel wat werk aan de winkel. Van de **F2 Gent-Brussel (51 km)** is er in de Vlaamse Rand nog slechts een klein stuk uitgevoerd. Volgens de planning zal eind 2025 het 6 km lange stuk van het station van Sint-Martens-Bodegem tot de grens met Brussel klaar zijn. De **F3 Leuven-Brussel (31 km)** is volledig befietsbaar, maar in de toekomst zijn daar nog enkele aanpassingen gepland. De fietsbrug over de Ring rond Brussel werd in mei 2022 ingehuldigd.

Ook de Kanaalroute Zuid **F20 tussen Halle en Brussel (22 km)** is volledig klaar, mits enkele omleidingen. De Vlaamse Waterweg transformeerde de jaagpaden in 2021 tot volwaardige vier meter brede fietssnelwegen. De Kanaalroute Noord **F23 tussen Boom en Brussel (23,7 km)** via Grimbergen en Vilvoorde is gedeeltelijk gerealiseerd. Recent werd langs de industriezone Westvaardijk in Grimbergen van de Fabrieksweg tot de Industrieweg een 450 meter lange fietssleuf aangelegd zodat fietsers het vrachtverkeer veilig kunnen kruisen. Ook de **F28 Boom-Brussel (29 km)** via Meise en Strombeek-Bever is nog niet volledig gerealiseerd. Dat is al wel het geval op het grondgebied van Meise tot aan het op- en afrittencomplex in Strombeek-Bever (6 km). De **F29 Leuven-Brussel via Tervuren (13,9 km)** is volledig befietsbaar. Het stuk Tervuren-Leuven wordt momenteel geoptimaliseerd.

“ 300 miljoen euro investeringen in 115 km veilige en comfortabele fietssnelwegen.

De **F203 Bertem-Brussel (11,5 km)** via Sterrebeek en Kraainem is deels befietsbaar. Momenteel wordt een stuk fietssnelweg tussen Sterrebeek en Leuven aangelegd. Ook de **F205 Brussel-Hoeilaart (6 km)** is deels befietsbaar. In het kader van de heraanleg van de drukke Terhulpesteenweg is ruimte voorzien voor een

fietssnelweg die afgeschermd is van het verkeer. Voorbij het station van Groenen-daal werd onder de sporen een fietstunnel aangelegd en over de Ring rond Brussel een 50 meter lange ecorecreaduct die ook fietsers kunnen gebruiken.

De **F209 Denderleeuw-Brussel (20,3 km)** is befietsbaar, mits omleidingen. Zo is het traject langs het spoor nog niet volledig klaar. De **F211 Asse-Brussel (14 km)** via Zellik is te gebruiken via bestaande fietspaden, maar is nog geen volwaardige fietssnelweg. De **F212 Asse-Brussel (14 km)** via het researchpark Zellik is grotendeels befietsbaar. Langs het spoor zijn nog projecten gepland. De **F214 Vilvoorde-Brucargo (8 km)** is nog niet volledig gerealiseerd, maar wel befietsbaar. Van de **F221 Dendermonde-Asse (18 km)** zijn stukken aangelegd, maar daar is nog veel werk aan de winkel.

Nog aan te leggen

Dan zijn er nog de fietssnelwegen waarvan het werk nog moet beginnen. In het kader van de aanleg van de **F201 Brussel-Brussels Airport (12 km)** via Diegem en Zaventem plant De Werkvennootschap in de periode 2026-2029 liefst vijf nieuwe tunnels of bruggen langs een tracé dat ook de luchthaven-tram volgt. Ook van de **F204 Overijse-Brussel (12 km)** via Jezus-Eik die parallel met de E411 zal lopen, is nog niets gerealiseerd. Ook nog te realiseren is de **F206 Sint-Genesius-Rode Brussel** via de Waterlooosesteenweg. Die werken zijn gekoppeld aan de volledige

herinrichting van deze weg. Ook de werken aan die andere fietsverbinding tussen Rode en Brussel (F207 – 13,9 km) via Linkebeek langs de spoorlijn Brussel-Waterloo moeten nog starten net als deze voor de F208 Halle-Brussel (13,6 km) via Beersel, de F213 Wemmel-Brussel (3 km), de F215 Vilvoorde station Kerklaan (1 km), de F216 Mache-len-Brussel (2 km) en de F220 Aalst-Asse (5 km).

Wie doet wat?

De Werkvennootschap voert op tal van plaatsen werken uit en neemt de groot-schalige infrastructuurwerken voor haar rekening, zoals de 24 miljoen euro kostende fietsbrug op de F3 over de Ring rond Brussel. AWW voert missing links uit, zoals een tweerichtingsfietspad op de F212 tussen de

spoorwegbrug over de Brusselsestenweg in Asse en het kruispunt van de Kortemansstraat en investeerde in de beveiliging van de oversteek van de fietssnelweg F3 aan de Mechelsesteenweg in Zaventem. De Vlaamse Waterweg investeert 10 miljoen euro in de optimalisering van het 11 km lange jaagpad langs het Zeekanaal Brussel-Schelde dat deels uitmaakt van de F23 Brussel-Vilvoorde-Boom. Eerder werden al dergelijke werken uitgevoerd voor de F20 van Halle naar Brussel. De provincie trok de afgelopen zes jaar 20 miljoen euro uit voor de aanleg van stukken fietssnelweg. Ook lokale besturen doen een duit in het zakje. Zo werd in april op de F221 aan de Mollemseweg in Asse een tunnel onder de spoorlijn ingehuldigd. Asse betaalde 500.000 euro, Infrabel de resterende 1,35 miljoen euro. ●

DEVOLKSVERTELLER

Kibbeling in Gulpen

En dan was het tijd voor vakantie. Geen vliegtuig, ah nee, wel door Nederland cruisen met een VW California. Niet door de drukke Randstad, maar in een wijde cirkelbeweging naar het noorden en terug. Dwars door polders en weilanden, gewonnen grond en het... water. Overal water.

Net als een schildpad met een eigen huisje vorderden we langzaam. Slow travelling. Na een tijd ook slow thinking. Het juiste tempo vinden. Campings vol Nederlanders, uiteraard, en hier en daar een verloren gereden Zwitser of Belg. In Urk sloegen we een kruisje in alle zeventien de kerken. Je weet maar nooit. In Sneek en Nagele – het dorp met de platte daken – stonden we in bewondering voor het... water en de architectuur. In Giethoorn voor de turfstekers die het nationale gezag aan hun laars laptten. Van over het... water bewonderden we het dorp Zoutkamp met de gekleurde huisjes en het Nationaal Park Lauwersmeer. In herberg-restaurant De Pater konden we lekker eten en drinken. Eindelijk.

In Uitwierde zaten we echt *bij den boer* gelogeed. Een wei en een elektriciteitspaal. Meer niet. In Delfzijl liet ik letterlijk mijn baard afdoen door een vriendelijke jongeman die zopas een *quartier chaud* in Brussel had bezocht, en daar van onder de indruk was. Ohlala. In Appingendam zaten we aan het... water. Een dame op leeftijd vond ons Nederlands 'schattig'. In Terwolde aan de IJssel belandden we op een hertenboerderij. In Loenen bewonderden we de grootste waterval van Nederland. Uiteindelijk aten we kibbeling in Gulpen.

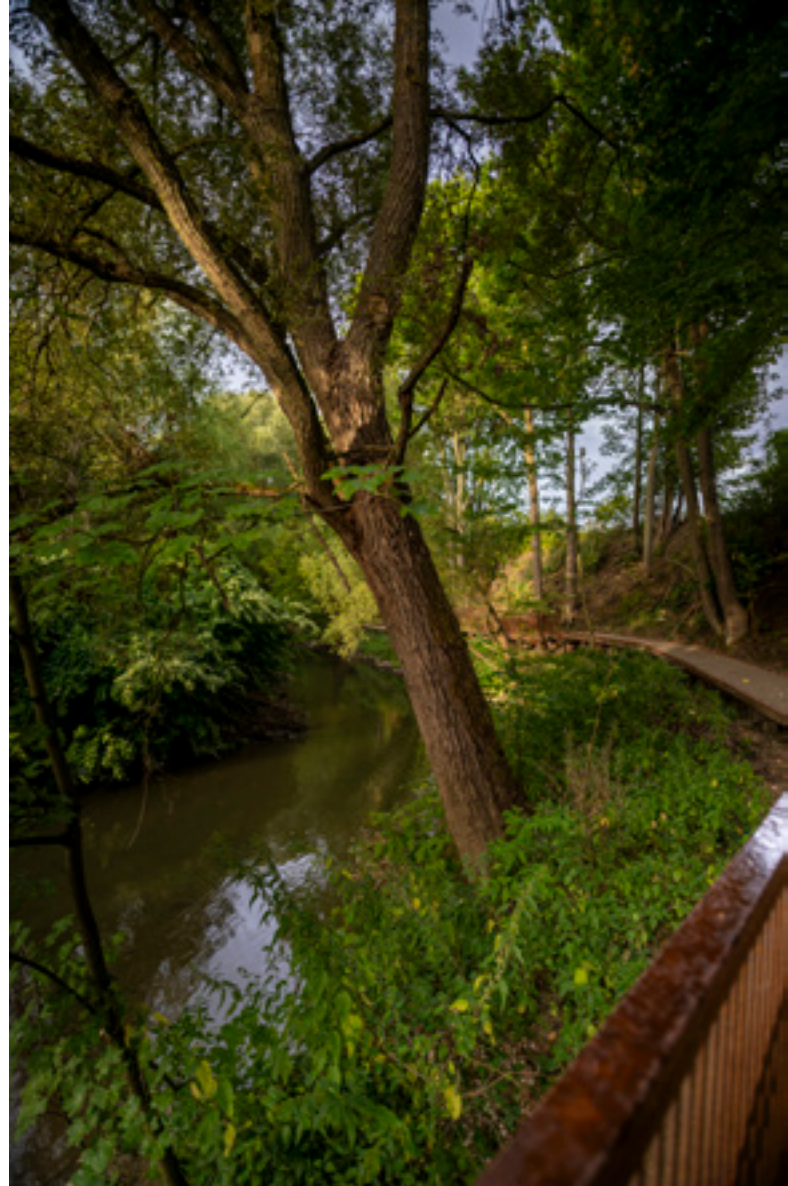
Camping de Kloostermuur in Slenaken bleek onze eindbestemming. Is dit Nederland? Ja, dit is Nederland. Al was het helemaal anders dan ik in gedachten had. En nu we toch in de buurt waren, konden we niet anders dan een ommetje maken langs Voeren, het epicentrum van de communautaire brandhaarden in de jaren 1980 met betogingen waarop er al eens een schot viel. Je houdt het niet voor mogelijk. ●

TEKST Geert Selleslach – FOTO Filip Claessens

Wat met de stadsvernieuwing in Halle?

Halle heeft de laatste jaren ambitieuze stadsvernieuwingprojecten op poten gezet. Deelgemeenten Lembeek en Buizingen zouden via het stadscentrum verbonden worden met een bijna ononderbroken lint van groen en water. Het koninginnenstuk, de herinrichting van de omgeving van sporthal De Bres en het Possozplein, loopt echter flinke vertraging op. Of is het zelfs helemaal van de baan?

TEKST Jan Haeverans – FOTO Filip Claessens

het Zennepad

De laatste jaren werden er in Halle heel wat mooie groenprojecten gerealiseerd. Zo werd de Zenne in het stadscentrum zichtbaarder gemaakt door middel van een aantal terrassen, waarlangs je kan afdalen tot aan het water. Vlakbij het centrum, aan de overkant van het kanaal, kreeg de nieuwe stadswijk Nederhem vorm. En ook daar werd heel wat ruimte voorzien voor groen. In het Nederhempark moeten de nog prille aanplantingen op termijn voor schaduw zorgen en een aantal wadi's laten er het regenwater langzaam insijpelen.

'De indeling van een en ander is misschien nog voorlopig', zegt Marijke Ceunen (Groen), schepen in het vorige stadsbestuur en nu gemeenteraadslid. Het zou kunnen dat de Zenne, die hier deels ondergronds loopt, ooit wordt opengelegd en een nieuwe bedding

krijgt. Maar daarover beslist niet alleen het stadsbestuur, ook de Vlaamse Waterweg, die een verbreding van het kanaal plant, en de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) hebben hun zegje. Dat maakt de stadsvernieuwingprojecten er niet eenvoudiger op, beaamt burgemeester Eva Demesmaecker (N-VA).

Vanuit het Nederhempark is het mogelijk om via de bestaande voetgangers- en fietsersbrug over te steken naar het park van deelgemeente Buizingen, of via het mooi heraangelegde Zennepad naar het station van Buizingen te wandelen. Ook in deelgemeente Lembeek, moet een nieuw groenproject vorm krijgen: de Zenneweide moet er de rivier weer zichtbaarder maken en ook een rol spelen als waterbuffering om overstromingen te helpen voorkomen. Door omstandigheden werden de werken

uitgesteld, maar dit najaar gaan ze van start, zo verzekert burgemeester Demesmaecker. (n.v.d.r. het interview werd eind augustus afgenomen)

Lint van groen en water

Veruit het grootste stadsvergroeningsproject moet in het centrum gerealiseerd worden. Het Ruimtelijk Uitvoeringsplan (RUP) De Bres voorziet een grondige heraanleg van de ruime omgeving rond sporthal De Bres. De bestaande, uitgeleefde sporthal zou omgevormd worden tot parkeergebouw en vlakbij zou een nieuw sportcomplex worden opgetrokken. Op die manier zouden de huidige uitgestrekte parkings rond De Bres plaats kunnen maken voor een park annex sportvelden, waartussen de opengelegde Zenne zou kunnen meanderen. Door ook het aanpalende Possozplein te vergroenen en via de al heraangelegde Leide een verbinding te maken met het stadspark zou er een grote groenzone ontstaan tot pal in het centrum.

De cijfers zijn indrukwekkend. Zo zou er in de omgeving 50% minder verharding zijn, vier keer meer ruimte voor water en 40% meer groen. Bovendien zou het RUP een soort verbindingsstuk vormen tussen de

DE Was ist mit der Stadterneuerung in Halle?

Halle hat in den letzten Jahren ehrgeizige Stadterneuerungsprojekte auf den Weg gebracht. Die Teilgemeinden Lembeek und Buizingen sollten durch das Stadtzentrum mit einem fast ununterbrochenen Band aus Grün- und Wasserflächen verbunden werden. Das Herzstück, die Neugestaltung der Umgebung der Sporthalle De Bres und des Possozplein, verzögert sich jedoch erheblich. Oder ist es sogar ganz vom Tisch?

projecten in Nederhem en Buizingen en die in Lembeek, waardoor er een bijna ononderbroken lint van groen en water tussen Halle en de deelgemeenten zou ontstaan.

Zou, want in februari 2025 vernietigde de Raad van State het RUP De Bres. Omwonenden en handelaars tekenden bezwaar aan tegen het plan uit bezorgdheid over de mobiliteit in de omgeving en kregen gelijk. De mobiliteitsstudie waarop het stadsbestuur zich baseerde, was volgens de rechtbank niet recent genoeg. Ceunen: 'De studie dateert van 2015 en is volgens ons nog steeds bruikbaar. Temeer omdat er in juli 2023 een extra studie over dat gebied werd gemaakt met min of meer dezelfde conclusies.' Huidig burgemeester Demesmaeker, die toen met haar partij in de oppositie zat, kan zich wel vinden in het arrest. 'Wij vonden toen al dat de bereikbaarheid van het centrum onvoldoende werd gegarandeerd.'

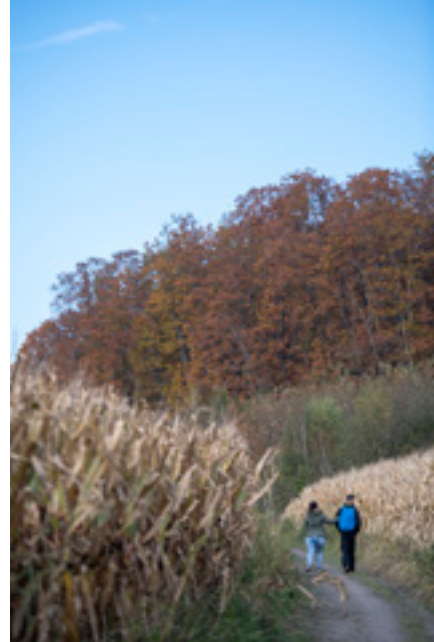
RIPRUP?

Hoe moet het nu verder? Ceunen toont zich optimistisch: 'Een RUP is eigenlijk een plan van wat er mogelijk is. Het bestaat uit verschillende onderdelen waarvoor telkens een aparte omgevingsvergunning nodig is. Die onderdelen kunnen worden aangepast, of geheel of gedeeltelijk worden opgenomen in een nieuw RUP dat er sowieso moet komen. Het is een plan waar veel mensen goed over hebben nagedacht en dat de steun heeft van de Vlaamse Bouwmeester en de overheid. Het blijft een sterk en duurzaam project dat niet door één beroep zomaar van de baan is.'

Demesmaeker is voorzichtiger en houdt meer opties open: 'Het RUP De Bres bestaat niet meer en wat het sportcomplex betreft loopt er een onderzoek naar verschillende locaties. Wij vinden stadsvernieuwing, sportinfrastructuur, vergroening en ruimte voor water nodig, maar kijken ook naar de kostprijs en bereikbaarheid. We moeten nu heel goed nadenken, want eenmaal beslist en gebouwd, kun je niet meer terug. Over de studie die momenteel loopt, kan ik nog niet veel kwijt. Als ze is afgerond en we de opties hebben bekeken, zal ze worden meegenomen in onze meerjarenplanning. Daarover zal in december meer duidelijkheid komen.' ●

Naamborden voor trage wegen

- De provincie Vlaams-Brabant plaatst dit jaar nog 330 naamborden bij **trage wegen** om het gebruik ervan door fietsers en voetgangers te stimuleren. Dat is onder meer het geval in Hoeilaart.
- Uit een onderzoek van de provincie Vlaams-Brabant blijkt dat ondanks jarenlange inspanningen de **achterstand in zorgvoorzieningen** in Halle-Vilvoorde nog steeds groot blijft in vergelijking met andere Vlaamse regio's. Voor de Centra voor Algemeen Welzijnswerk wordt de achterstand zelfs groter. Ook op vlak van jongerenwelzijn blijft de regio flink achterophinken en voor kinderopvang scoort de regio onder het gemiddelde. In de ouderenzorg zijn er in Halle-Vilvoorde weinig dagverzorgingscentra. Op vlak van beschut wonen en psychiatrische verzorgingstehuizen beweegt er weinig. De provincie betreurt dat de achterstand in een regio nooit als criterium wordt gehanteerd om de middelen te verdelen.
- Vooral in de Vlaamse Rand is er grote interesse voor **Wonen in Eigen Streek (WIES)** dat lokale besturen van de duurste Vlaamse gemeenten een instrument aanreikt om de minder kapitaalkrachtige lokale bevolking te helpen bij een woningaankoop. Dat antwoordt Vlaams minister Melissa Depraetere (Vooruit) op een schriftelijke vraag van Peter Van Rompuy (cd&v). Tot dusver heeft in Vlaanderen echter enkel de gemeente Malle de regelgeving geïmplementeerd met een gemeentelijk reglement.
- Het **aantal bussen** in de Vlaamse Rand dat op vrijdag en zaterdag na 23 uur vertrekt is in de periode van november 2019 tot mei 2025 licht gedaald van respectievelijk 15 tot 14 en 15 tot 13. Dat blijkt uit het antwoord van Vlaams minister Annick De Ridder (N-VA) op een schriftelijke vraag van Hiba Faraji (Vooruit).
- De helft van de Randgemeenten boekte in 2023 meer **overnachtingen** dan het jaar voordien. In absolute cijfers worden de

- grootste aantallen gehaald in de luchthavengemeenten Zaventem (124.281) en Machelen (401.705). Ook Sint-Pieters-Leeuw (58.532), Grimbergen (45.600) en Dilbeek (61.400) scoorden in 2023 hoog. De grootste stijging werd in Linkebeek genoteerd (+ 60% tot 257) en Overijse (+ 48% tot 17.568). Dat blijkt uit het antwoord van minister Melissa Depraetere (Vooruit) op een schriftelijke vraag van Katrien Houtmeyers (N-VA).
- Op het bedrijventerrein Keiberg-Vossem in Tervuren is op 9 juli een voor Vlaanderen unieke **innovatieve zuiveringsinstallatie** in gebruik genomen. De installatie zuivert het water dat op het terrein in een bufferbekken wordt opgevangen en stelt het in periodes van droogtes ter beschikking. Het project is een samenwerking tussen Interleuven, De Watergroep en bedrijven op de site.
- Het proefproject dat het bedrijf Seagro in het insteekdok van het Zeekanaal Brussel-Schelde in Grimbergen/Vilvoorde installeerde om het **zwerfvuil** te verwijderen is omwille van de goede resultaten door De Vlaamse Waterweg overgenomen. Dat antwoordt minister Annick De Ridder op een schriftelijke vraag van Stijn De Roo (cd&v).
- De milieuorganisatie Dryade laat eind augustus weten dat ze haar verzet tegen de **uitbreiding van de Ring rond Brussel** intrekt omdat ze met de Werkvennootschap van de Vlaamse Regering een dading afsloot over maatregelen om de stikstofuitstoot ter hoogte van natuurgebieden aan te pakken. Zo wordt in die omgeving onder meer de maximale verkeerssnelheid verminderd.
- De Brusselse Regering blijft gekant tegen de **verbreding van de Ring**. Brussel wil volgens minister van Mobiliteit Elke Van den Brandt (Groen) niet dat er extra verkeer naar de hoofdstad wordt aangetrokken. ●

TEKST Luc Vanheerentals – FOTO Filip Claessens

📍 Katja Grammens

Inzetten op een nabije bibliotheek

De bibliotheek van Sint-Pieters-Leeuw inspireert bibliotheken van over heel Vlaanderen met haar *Maakbib* en *Zwembadbib*. De combinatie van een filiaal van de bibliotheek in een sporthal met zwembad is vrij uniek en trekt een nieuw publiek aan.

TEKST Gerard Hautekeur – FOTO Filip Claessens

De hoofdbibliotheek van Sint-Pieters-Leeuw bevindt zich in het Colomapark met de wereldberoemde rozentuin. ‘Drie jaar geleden namen we onze intrek in dit fraai gerenoveerde gebouw in het Colomapark’, vertelt bibliothecaris Katja Grammens. ‘Het biedt voldoende ruimte voor de uitgebreide collectie en voor nieuwe initiatieven, zoals de Maakbib.’

Trendsetter

‘Onze bibliotheek is laagdrempelig en is met

haar leescafé tevens een ontmoetingsplek voor bibliotheekbezoekers. Maar we beseffen dat niet iedereen in onze uitgestrekte gemeente naar de bibliotheek in het centrum komt. Daarom hechten we groot belang aan de filialen in de deelgemeenten, met name in het dienstencentrum ‘t Paviljoentje in Ruisbroek, het cultuurcentrum de Merselborre in Vlezenbeek en in het Wildersportcomplex voor de wijken Negenmanneke en Zuun. Vanuit de filosofie van een nabije

bibliotheek die makkelijk te voet of met de fiets bereikbaar is, gingen we in tegen de trend van veel andere gemeenten die in de voorbije tien jaar hun filialen hebben gesloten’, schetst Grammens.

‘Persoonlijk zie ik evenmin een toekomst voor een bibliotheek in een verouderd, aftands gebouw dat maar een paar uur per week open is en dat voor die ene functie verwarmd en onderhouden moet worden. Dat is ook financieel niet houdbaar. Daarom pleiten we voor een nieuwe, eigentijdse invulling van het filiaal met een locatie die in de wijk is ingebed en die ook door andere diensten en organisaties wordt benut. Het gemeentebestuur steunt die visie en opende een bibliotheek in het vernieuwde Wildersportcomplex.’

Zwembadbib

De bibliotheek in het sportcomplex blijkt een schot in de roos. ‘We bereiken een nieuw en meer divers publiek van mensen die hier komen zwemmen, turnen en dansen’, zegt Grammens. ‘Met de collectie van de Zwembadbib focussen we op senioren die in de buurt wonen en vooral op jonge ouders en kinderen. We richten ons zeer nadrukkelijk tot de scholen. Ouders vinden het belangrijk dat hun kinderen goed kunnen lezen en schrijven. De bibliotheek en de school zijn partners. Dankzij de inzet van vrijwilligers kunnen we wekelijks voorleesmomenten aanbieden. Het gaat niet om verplichte lectuur, want het accent ligt op het bevorderen van het leesplezier op een ongedwongen manier.

Op woensdagnamiddag en zaterdagvoormiddag is de Zwembadbib open en staan twee medewerkers ter beschikking van de bibliotheekbezoekers. Daarnaast kunnen mensen met een app tot de bibliotheek toegang krijgen tijdens de openingsuren van het sportcentrum. Op die momenten kunnen ze eveneens boeken ontlenuen of terugbrengen.’ ‘Ook de twee andere filialen richten zich

voornamelijk tot senioren, jonge ouders en kinderen. De bibliotheek in Vlezenbeek is toegankelijk als CC Merselborre open is. Dit kleine filiaal heeft een beperkte collectie en is onbemand. Er is altijd wel een zaalwachter in de buurt en er is dus continu een vorm van

“Tijdens de wekelijkse voorleesmomenten ligt het accent op het bevorderen van het leesplezier.

controle. Via de filialen in de deelgemeenten kunnen lezers makkelijk boeken uit de hoofdbibliotheken ontlenuen. Voor het filiaal van Ruisbroek in 't Paviljoentje van het dienstencentrum zoeken we naar een nieuwe, meer aantrekkelijke locatie.’

Maakbib

‘Na de verhuis van de hoofdbibliotheek naar het ruime gebouw in het Colomapark zijn we gestart met de Maakbib voor volwassenen. Daarbij gingen we uit van het belang van levenslang leren, het delen van kennis over de nieuwe technologie en de e-inclusie’, verduidelijkt Grammens. ‘Dankzij een aanvullende financiering van de gemeente konden we een 3D-printer, een lasercutter,

een snijplotter en heel recent nog een borduurmachine aankopen. Een personeelslid maakte zich die knowhow eigen en leidde vrijwilligers op om met een lasercutter heel precies kunststoffen, glas, hout en textiel te snijden, met een 3D-printer driedimensionale objecten te maken, en leerde hen ook een snijplotter en een borduurmachine te hanteren. Er is inmiddels een vaste groep van veertien vrijwilligers, die cursisten opleiden en hen ondersteunen tijdens de maakmomenten op donderdag- en zaterdagvoormiddag. Wat de opkomst betreft, overtreft de Maakbib onze verwachtingen.’

‘Er is ook een grote belangstelling van de scholen. Leerkrachten hielden hier hun pedagogische studiedag. Een leerkracht ontwierp met de leerlingen van zijn klas de cadeautjes voor vaderdag. Alle leerlingen van het vijfde leerjaar uit de negen lagere scholen van Sint-Pieters-Leeuw maken uitgebreid kennis met de Maakbib. Dus naast de volwassenen bereiken we almaar meer jongeren. Er is echter absoluut geen sprake van *meer Maakbib en minder gewone bib*. Trouwens, we blijven evenveel investeren in de collectie als voorheen. Het uitlezen van boeken, het leesplezier en de leesbevordering zijn en blijven de kerntaken van onze bibliotheek. Niettemin moeten we blijven vernieuwen.’ ●

EN Where books meet backstrokes

The library in Sint-Pieters-Leeuw has become a source of inspiration for libraries all over Flanders, thanks to its unique *Maakbib* and *Zwembadbib* initiatives. Placing a library branch in a sports complex featuring a swimming pool is a unique approach that's helping to attract new visitors. 'The main library, with its *book café*, is a welcoming and accessible social hub for visitors. However, because our municipality is so widespread, we recognise that not all residents can easily visit this central location, which is why we've made it a priority to maintain a vibrant network of local branches.' The library in the sports complex has proven to be a resounding success. 'We're reaching a new and more diverse group of people who come here to swim, exercise, and do a spot of dancing.'

BIJZONDERE BUREN

Everzwijn

Is de Grote Boeman onderweg? De voorbije jaren klopt het everzwijn (*Sus Scrofa*) steeds nadrukkelijker aan de poorten van de Vlaamse Rand rond Brussel. Het dier zal hoogstwaarschijnlijk vanuit Tervuren opdoemen. In feite is hij er nu al gesignaleerd. En het Rood Klooster ligt vlakbij: een uitgelezen leefgebied voor dit iconische zoogdier.

Hoogstwaarschijnlijk zijn de E411 en de R0 de voornaamste redenen waarom everzwijnen de verdere doorsteek naar het westen nog niet hebben gemaakt, maar de verwachting is dat dit niet lang meer zal duren. Het Zoniënwoud hebben ze opnieuw bereikt, na een afwezigheid van verschillende decennia. Dat gebeurde vanuit het Leuvense, en recent waren er ook waarnemingen in de regio Halle.

Zoals gewoonlijk zorgen deze grote beesten voor onrust en controverse. Er doen dan allerlei indianenverhalen de ronde die de mensen nog meer schrik aanjagen. Maar zo'n vaart zal het met het everzwijn niet lopen. Er liggen immers al beheerplannen klaar voor wanneer de eerste exemplaren zich in de Rand proberen te vestigen. Daarvoor trekt men in eerste instantie de kaart van 'beheeren'. Het is blijkbaar geen optie om everzwijnen vrij te laten kuieren in de Vlaamse Rand, en al zeker niet in de richting van de in het westen gelegen steden en gemeenten. Argumenten over de volksgezondheid, schade aan landbouwgewassen en verkeersslachtoffers zijn aan de orde om de mogelijke invasie te counteren.

In Limburg worden everzwijnen sterk bejaagd, wat ook steeds meer het geval is in Oost-Brabant. Op plaatsen waar het kan, mogen zich kleine roedels vestigen, maar zeker niet meer dan dat. De kans dat je er in de Rand te zien krijgt, blijft dus klein. ●

TEKST Herman Dierickx

Boutsen schreef liedjes met tieners

Verhalen uit de jeugdhulp

Muzikant Niels Boutsen, ook bekend als Stoomboot, ging in een opvangcentrum voor tienermeisjes twee jaar achter een piano zitten. Met sommige van hen schreef hij liedjes. Die vormen de basis voor *Was ik maar een muis*, de muzikale theatervoorstelling waarin hij vertelt over zijn ervaring in de jeugdhulp.

TEKST Michaël Bellon – FOTO Filip Claessens

Als Stoomboot won Niels Boutsen op jonge leeftijd de Nekkawedstrijd. Met *Stoomboot*, *Storm* en *Zwarte Doos* leverde hij eerst drie heel persoonlijke platen af, waarna hij ook de verhalen van anderen ging opzoeken. Zo was *Omdat we naar de zee stromen* een album én een theatervoorstelling met verhalen van drie generaties. En nu is er *Was ik maar een muis*, het muzikale relaas van zijn interactie met kwetsbare jongeren.

Verzameling verhalen

‘Ik ben met mijn muziek lang bij mezelf gebleven, om te vertellen wat ik dacht dat ook interessant zou zijn voor anderen. Maar als je wat ouder wordt, en zeker als je zelf papa wordt, krijg je in de gaten dat het allemaal niet meer zozeer om jezelf draait, maar om de wereld waar je kind in terecht komt. Ik heb ook de diepe overtuiging dat mensen allemaal een verzameling van verhalen zijn. En ik vertel graag verhalen. Zeker verhalen die onderbelicht blijven omdat ze niet vaak verteld worden, terwijl ze wel relevant zijn. Dat is zeker zo als het gaat over de jeugdhulp.’

Verbinding maken

Boutsen is al lang bevriend met Luc Deneffe, de directeur van zorgnetwerk De Wissel, een vzw die onder andere de leefgroep Rotonda in Leuven inricht voor meisjes tussen 12 en 18 jaar die niet naar huis kunnen of mogen, en *geplaatst zijn* door een jeugdrechter. ‘Wij

speelden al langer met het idee om in de Rotonda iets muzikaals te doen. Op een bepaald moment besliste ik om er gewoon elke woensdagavond naartoe te gaan om wat gitaar te spelen. Wie wilde zou dan kunnen meedoen, zonder verplichting. Maar in het onthaal stond een piano. Ik speel niet zo goed piano, maar ik dacht: als ik mezelf daar piano probeer aan te leren, dan wordt de drempel voor de bewoners misschien nog wat lager om samen liedjes te maken.’

En zo geschiedde. ‘Bij de start hadden we helemaal geen einddoel. De jongeren daar moeten al zoveel van begeleiders, rechters of psychologen, dat ik er gewoon wilde *zijn* met hen. Dat er toch een voorstelling is van gekomen, heeft te maken met de impact die hun soms heftige verhalen op mij hebben gehad. Ik was zelf nog niet lang papa van een zoontje waar alles goed mee ging. Dat krijg je moeilijk verzoend met de problematiek van kinderen en jongeren die geen hecht gezin hebben om op te steunen. De voorstelling gaat over hoe ik als totale leek in de jeugdhulp terecht kom, en probeer verbinding te maken met die jongeren.’

Liedjes zijn rode draad

De titel *Was ik maar een muis* komt van een van de jongeren die op een gegeven moment zei: ‘*Was ik maar een muis, dan zouden ze veel moeite doen om mij hier buiten te krijgen*’. De Rotonda heeft ook een crisisopvang voor een paar dagen of weken, maar

meestal duurt het maanden voor er een oplossing wordt gevonden voor een jongere. Tot zolang probeert de leefgroep een thuis te zijn, maar dat is het natuurlijk nooit écht. Ondanks alles wat de mensen die er werken doen om een veilige plek te creëren. Want ik heb nooit zoveel respect gehad voor mensen als voor de sociaal werkers in de Rotonda.’

Hoe ging dat, samen liedjes maken? ‘Dat hing af van persoon tot persoon. Er waren jongeren die heel blij waren dat ze muziek konden maken, en met wie ik meerdere nummers heb geschreven. Er waren er ook die eerst in een grote boog om mij heen liepen, om dan plots met hun verhaal naar mij te komen. Er waren natuurlijk ook jongeren waarmee ik geen contact had, en dat was helemaal ok.’

De liedjes zijn de rode draad in de voorstelling, en ze werden ook opgenomen. ‘Elke week tot de première komt er ééntje uit. De opnames hebben we wel gedaan met een uitstekende pianist. (*lacht*) Tijdens de voorstelling speel ik zelf zo goed als ik ondertussen kan. Nadien is er een debat met mensen die in de jeugdhulp werken. In Overijse komen er medewerkers van de Rotonda en moderator is Joris Hessels. Het publiek kan vragen stellen.’ ●

VR – 10 OKT – 20.30

Was ik maar een muis

Niels Boutsen

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

‘Hiphop was mijn redding’

35 jaar vermengt de Brusselse hiphopcrew CNN199 straatcultuur met engagement. Belangrijker dan hierop terugblikken met een expo is nieuwe generaties uit de heetste quartiers van de hoofdstad op het juiste pad zetten, begrijpt Rival, die het collectief als tiener oprichtte. Hiphop noemt hij zijn redding. Met zijn hiphopschool wil hij de microbe doorgeven.

TEKST Tom Peeters – FOTO Filip Claessens

Vanaf deze maand laat de expo *CNN199: 35 jaar hiphop-activisme* de geschiedenis en de impact van de Brusselse hiphopcrew zien. Van het prille begin, toen graffitikunst een daad van verzet was en rapmuziek nog niche, tot de fresco's en het digitale werk dat speciaal ontworpen werd voor het Vanderborchtgebouw, waar de komende maanden ook tal van performances en workshops plaatsvinden.

‘De leden van de crew hebben altijd eigen projecten gehad’, vertelt rapper Rival, die in 1999 met *De la rue à la scène* een album uitbracht waar jonge hiphopfans nog steeds hun voordeel mee doen. ‘Mijn broer Ramone en ik stampten in Schaarbeek een hiphop-school uit de grond. Fouad Hachmi alias HMI zit achter Racines, het graffitifestival in Evere. Iedereen is voortdurend in beweging. De verjaardagsexpo biedt ons de kans om nog eens samen te *chillen*. We hebben het nooit voor het geld gedaan, of voor de aandacht. Andere hiphopcrews vielen uit elkaar omdat rappers en taggers carrière wilden maken. Wij zijn nooit afgeweken van het originele pad, ondanks verschillen in religie, cultuur en politieke kleur. In onze microkosmos gingen we altijd op zoek naar een balans tussen engagement en passie voor hiphop.’

Basiswaarden

Je kan de pioniersjaren van de jaren 1990 niet vergelijken met hoe het er nu aan toe gaat. ‘Internet bestond nog niet. We moesten ons publiek bereiken met videocassettes, flyers, magazines en radioshow's. Maar we zijn nooit tapijtverkopers geweest die alles aan iedereen moeten verkopen. Onze basiswaarden – vrede, eenheid, liefde en plezier maken,

tevens de hoekstenen van de hiphopgemeenschap – zijn onveranderd gebleven.’ Ze vormen nu het fundament van de hiphop-school, die gestalte krijgt in een ontwijde synagoge in Schaarbeek.

‘Daar leggen we een rechtstreekse lijn met de volgende generatie. Tegenwoordig ontdekken kinderen rapmuziek via TikTok. Eens gebeten door de microbe gaan ze alsnog op het internet op zoek naar de grondleggers. Geraken ze niet verder dan de clichés, dan is het onze taak hen te doen inzien dat er ook hiphop bestaat die niet scheldt, maar je bewustzijn voedt. We leren hen de skills aan, maar leggen niets op. Omdat we opgroeiden in dezelfde wijken komt het respect vanzelf. Het klinkt misschien als een cliché, maar hiphop heeft mijn leven gered. Toen ik het moeilijk had en voor de verleidingen van de straat had kunnen vallen, bood hiphop mij een alternatief pad, met eigen helden, en de kans om belangrijk te zijn zonder negatief te moeten zijn.’

Ouders en leraars

Uiteraard is het meegenomen voor Rival en zijn broer dat ze hun filosofie in een groot gerenoveerd gebouw kunnen uitdragen. Zelf zien ze het als logische stap na tal van sociaal-artistische projecten, van het benefietconcert Hip Hop(e) tot de vele ateliers en workshop die ze gaven in scholen, ouderencentra en gevangenissen. ‘Ondanks problemen in de buurt met crackverslaafden en daklozen willen we niet alleen negatief zijn. Kinderen hebben een droom nodig om na te jagen. Daarom is het belangrijk dat we hun ouders uitleggen dat ze beter af zijn in onze hiphopschool dan op straat. Ik snap niet

waarom we niet meer middelen stoppen in onze scholen. Waarom zou je van de 11.000 euro die sommige politici verdienen niet de helft investeren in een extra onderwijzer? De samenleving heeft niet alleen nood aan ingenieurs, maar ook aan leraars die direct iets teruggeven aan de volgende generaties.’

Gamins uit Schaarbeek

Gevraagd naar de relevantie van Criminels Non Négligeables (CNN) benadrukt Rival dat de vlag de lading van het collectief blijft dekken. ‘Als jonge tiener ging ik met vrienden *taggen*, maar ik kon er geen label op plakken omdat we niet tot een crew behoorden. Dan heb ik er zelf een gecreëerd: CNN199. Toen al was het mijn doel de grootste hiphopcrew van België te worden. Dat is gelukt. Wereldfaam was nooit de bedoeling, maar intussen wordt ons werk internationaal erkend.’ Dat verhaal vind je op de expo en wil Rival zelf nog documenteren in een boek.

‘Daar moet dan zeker in hoe we een dynamiek ontwikkelden waarin *gamins* uit Schaarbeek toch maar mooi ontvangen werden in de bureaus van Zulu Nation in New York.’ In 1973 was dat de allereerste organisatie rond de vier sleutels van de hiphop – dj'en, rappen, graffiti en breakdancing – die jongeren een alternatief bood voor het benedegeweld op straat. Tijden veranderen, maar ook weer niet. Elke nieuwe generatie moet leren dat het niet draait om zomaar wat rappen of taggen, maar om een filosofie. ●

16 OKT TOT 16 NOV

CNN199. 35 jaar hiphop-activisme

Brussel, Vanderborchtgebouw, Schildknaapstraat 50

Het meer van Genval ligt vooral in Overijse

Op de grens tussen Waals- en Vlaams-Brabant ligt een meer van 18 ha of zowat 36 voetbalvelden groot. Het ligt deels op het grondgebied van Rixensart (Genval) en deels op het grondgebied van Overijse (Maleizen). Op het eerste gezicht ziet het er allemaal heel natuurlijk uit, maar dat is het allerminst.

TEKST Luc Vander Elst – FOTO Filip Claessens

Tot op het einde van de 19e eeuw was dit een moerassig gebied met een beperkt wateroppervlak in de vallei van de Zilverbeek. Gustave Smets, advocaat en zakenman, kwam op het idee om er een kunstmatig meer van te maken als kuuroord voor de gegoede burgerij. Hij kocht de nodige gronden aan en liet in 1903 kunstmatige oevers aanbrengen rond het moeras, waardoor dat deel van de vallei zich met water vulde. Rond het meer waren alle gronden in privé-eigendom en voor het publiek afgesloten met slagbomen. Van 1895 tot 1935 beheerde de Société anonyme Genval-les-Eaux dat privégedeelte. Er kwamen majestueuze huizen, hotels en restaurants rond het meer, vele in eclectische of art-nouveaustijl. De rijke bouwheren wedijverden met elkaar om de meest prestigieuze bouwwerken neer te poten: villa's in Normandische stijl, Engelse cottages, Zwitserse chalets,... Het kuuroord Genval-les-Eaux was een schot in de roos. Er kwam een treinstation in Genval en zowat 60 ha grond werd bestemd voor bebouwing. Genval werd een toeristische trekpleister en de *beau monde* van die tijd zakte massaal af, vaak vanuit Brussel. Het landelijke dorp werd een residentiële gemeente.

Kleine (zee)meermin

Het meest in het oog springende gebouw is nog altijd het Chateau du Lac, een prestigieus vijfsterrenhotel pal aan de oevers van het meer. Het is gebouwd tussen 1905 en 1907 en was oorspronkelijk de plek waar het mineraal water van Genval werd gebotteld: het *établissement des eaux*. Na de Eerste Wereldoorlog werd het eigendom van

John Martin, een brouwer uit Antwerpen met Engelse roots, die al sinds 1909 Britse en Ierse bieren invoerde in België. Eerst produceerde hij er het gamma van Schwepes. Later werd het het eerste Martin's hotel van België. In het midden van het meer staat sinds 2019 zelfs een kleine sirene of meermin met een fontein.

Ook vandaag nog is het meer en de omgeving behoorlijk toeristisch, maar als je op toeristische sites de reviews naleest, dan bots je vaak op het commentaar *weinig te doen*. De lokale yachtclub – Genval Yacht Club – heeft haar basis op de oever van het meer in... Overijse en verhuurt ook waterfietsen, roeiboten en kajaks. Voor het overige is het vooral een wandelomgeving. Toch blijft het voor Rixensart de belangrijkste toeristische troef. Open de gemeentelijke website en je krijgt als eerste een prachtig plaatje van het meer van Genval.

Vergane glorie

Vandaag komt de recreatieve en toeristische infrastructuur rond het meer van Overijse-Genval als eerder oubollig over. Er is veel verharding rond het meer. De parkings sluiten op elkaar aan of de wegen worden als parking gebruikt, wat de rust en de veiligheid voor het belangrijkste doelpubliek – fietsers en wandelaars – hypothekeert. Sportinfrastructuur, woningen of horecavakanties raken bijna de oevers van het meer, dat zelf amper bereikbare of hellende oevers heeft.

De Zilverbeek, die oorspronkelijk dwars door het meer liep, was en is nog altijd de gemeentegrens tussen Overijse en Rixensart. Vandaag loopt met de oorspronkelijke loop

van de beek meteen ook de provincie-, gewest- en taalgrens dwars door het meer. En wat blijkt? Zowat twee derde van het meer ligt op het grondgebied van Overijse en dus in Vlaanderen. Zelfs een stukje oever voor het Chateau du Lac is Vlaams grondgebied. Bij de creatie van het meer werd die oorspronkelijke loop van de beek gemarkeerd op de bodem van het nieuwe meer; de Zilverbeek zelf is

“ Het meer van Overijse-Genval is wat uit het blikveld verdwenen. Vandaag geeft het een gedateerde indruk.

netjes rond het meer geleid. Zowel het meer van Overijse-Genval als de Zilverbeek zitten door menselijke ingrepen in een keurslijf en uiteraard zorgt ook dat voor problemen.

Wateroverlast

Vrijwel jaarlijks treedt de rechtgetrokken Zilverbeek buiten haar oevers en overstroomt ze op het grondgebied van Overijse. Heel wat woningen in de buurt en hogerop in de vallei hebben nog geen gescheiden riool- en regenwaterstelsel. Het overstromende water is dus geen zuiver regenwater, maar gemengd riool- en regenwater. Een studie uit 2019 wees uit dat er vanuit Terhulpen ook een vorm van kobaltvervuiling zou meekomen met de Zilverbeek. Vrijwel bij elke neerslagbui doen de overstorten vervuild water in de Zilverbeek terechtkomen. Overijse en bij uitbreiding Vlaanderen heeft geen impact op de waterhuishouding

over de taalgrens; omgekeerd wordt er in Waals-Brabant ook niet altijd rekening gehouden met de impact van hun maatregelen op de lagergelegen gebieden in Vlaanderen. De projecten in Wallonië op vlak van waterdebieten en waterkwaliteit blijven vaak een onbekende factor voor Vlaanderen. In het hemelwaterplan van Overijse staan maatregelen om de wateroverlast op te lossen en wordt buffering in het meer van Overijse gesuggereerd. Dat zou de wateroverlast verminderen en de waterkwaliteit van de Zilverbeek verbeteren.

Landinrichting

Omdat het meer van Overijse-Genval toen te koop stond, vroeg Overijse in 2023 een landinrichtingsproject (LIP) aan om de problemen in een groter geheel te kunnen aanpakken. De zone voor dat LIP beslaat een kleine 4 km² tussen de grens met Wallonië, de N253 en de E411. De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) nam de vraag op in haar meerjarenplanning.

Jan De Broyer (N-VA), schepen van leefmilieu en ruimtelijke ordening in Overijse: 'Wij hebben een positieve ervaring met het landinrichtingsproject IJsevallei en we zien ook voor het gebied in Maleizen veel kansen. Dat kan meegenomen worden in het LIP. Ook voor het meer van Overijse-Genval zien we veel mogelijkheden op het vlak van natuur, water en waterbeheersing, toerisme en zachte recreatie. Maar het meer zelf nu al aankopen, vinden we een beetje te voorbarig.'

Hermeandering

Peter Lombaert (Groen), ex-schepen en nu gemeenteraadslid, diende indertijd het voorstel mee in. 'Een aankoop van het meer zou nochtans veel kansen bieden, ook om alle partijen langs beide kanten van de taalgrens rond de tafel te krijgen. Zolang de Zilverbeek niet is gezuiverd, heeft dat een impact op de Laan en de Dijle. De oevers van de beek en het meer zijn niet meer in goede staat. Er moet in deze zone dringend onthard worden, naast andere maatregelen voor een betere waterhuishouding. Het meer wordt vandaag op geen enkele manier gebruikt als buffer voor de Zilverbeek, omdat er geen verbinding is tussen beide. Mogelijke oplossingen liggen bij de oude loop van de Zilverbeek, midden in het meer. In haar oorspronkelijke bedding zou die Zilverbeek opnieuw kunnen meanderen en zou ze veel meer water kunnen bufferen. Een heringericht meer van Overijse-Genval zou op termijn ook een mooie toegangspoort kunnen worden voor de Brabantse Wouden. Ik vind dat de gemeente daarbij een trekkersrol moet opnemen.'

Jan De Broyer: 'Het project zit in de meerjarenplanning van de VLM vanaf 2027. Eigenaar zijn van het meer brengt ook verantwoordelijkheid met zich mee. Zo zouden wij bijvoorbeeld ook verantwoordelijk worden voor de oevers aan Waalse kant. Wij zien het project als een kans, maar het meer aankopen zonder vooruitzichten op een eventueel LIP vinden wij op dit moment te risicovol. Overijse heeft voor de omgeving van het

meer al de bestemmingen uitgetekend: het grootste deel buiten de woonkernen is natuurgebied. Alleen de yachtclub is recreatief gebied. Zachte (water)recreatie kan daar een meerwaarde zijn. De vervuiling en andere aspecten zullen we sowieso intergemeentelijk en intergemeentelijk moeten aanpakken. In Wallonië zijn er andere normen rond riolering en de Zilverbeek/Argentine is een van de verste uitlopers van het Dijle-Zennebekken. De rioleringsproblematiek kunnen we in het kader van een LIP niet aanpakken, maar het meer Overijse-Genval staat absoluut nog op onze radar. Als we groen licht krijgen voor een landinrichtingsproject, dan gaan we met alle partijen rond de tafel zitten en schrijven we een programma uit. Daarbij kunnen we heel wat opties bekijken. Ook mobiliteit en ontharding bijvoorbeeld. Dan zijn de Brabantse Wouden betrokken partij en kunnen we alles op elkaar afstemmen. Voor mij hangt dat allemaal samen.'

Trekpleister

Vandaag is het meer vooral een toeristische troef voor Rixensart, terwijl het grootste gedeelte op Overijse ligt. 'De meeste horecazaken en het hotel liggen op Waals grondgebied, maar door de jaren heen is het meer een beetje uit het blikveld van Overijse verdwenen. Het LIP kan een kapstok zijn voor ons eigen verhaal. Op termijn moet het in elk geval een aangename plek worden voor iedereen. Een doordachte herinrichting van het meer en de beek komt de natuur, de recreant en de bewoners ten goede.' ●

PODIUM

THEATER

WO – 1 OKT – 20.00

Arme tante Danni

Janne Desmet & Martha!tentatief

Zaventem, CC De Factorij,
02 307 72 72

Den blok of de man die niemand miste

De Nieuwe Bazaar

VR – 3 OKT – 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

VR – 17 OKT – 20.00

Hoeilaart, GC Felix Sohie, 02 657 05 04

ZA – 4 OKT – 20.30

Sartre & de Beauvoir

Frank Focketyn & Sien Eggers

Tervuren, CC De Warandepoort,
02 766 53 47

DI – 7 OKT – 15.40 EN 20.00

Goed onderwijs, ik weet wat het is

Steffie De Baerdemaeker

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO – 9 OKT – 20.30

VlaminGO

Nela Deleu

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

Lortcher

Clara Cleymans, Warre Borgmans & Dimitri Leue

DO – 9 OKT – 20.00

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DO – 23 OKT – 20.30 (MET BRITT DAS)

Sint-Genesius-Rode,

GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

VR – 31 OKT – 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

VR – 10 OKT – 14.00

For Rosa

Felix Maesschalck &

Ben Van Bunderen Robberechts

Hoeilaart, GC Felix Sohie,
02 657 05 04

11 EN 12 OKT – 14.00

Ik leef voor jou. Ann Christy, tussen ster en moeder

Daphne Wellens, Jo Hens, Lotte Stevens e.a.

Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

VR – 17 OKT – 20.15

Incompetentiecompensatie-competentie

Tiny Bertels & Evelien Bosmans

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZA – 18 OKT – 20.00

De Wolfmens

Jeroen Lenaerts, Mandolinman & Mathijs Bertel

Meise, GC De Muze van Meise, 02 892 24 40

WO – 22 OKT – 20.00

Family

Louis Janssens

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

WO – 22 OKT – 20.30

Venus

Comp. Marius/ Evelien Bosmans & Lukas De Wolf

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO – 23 OKT – 20.00

Treurwil

De Nieuwe Bazaar

Dilbeek, Begraafplaats d'Arcontistraat,
02 466 20 30

Groeten uit Balen

Eén Zee/ Koen De Bouw, Tania Van der Sanden, e.a.

VR – 24 OKT – 20.00

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

DO – 30 OKT – 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

VR – 24 OKT – 20.15

Sofie verzint het niet

Sofie Lemaire

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZA – 25 OKT – 20.00

De Meeting

Julie Cafmeyer

Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

ZA – 25 OKT – 20.15

Van den vos die amok maecte

Ini Massez, Jonas Leemans, Han Coucke & Frank Focketyn

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

KIDS

Botskop (+3j)

Lander Severins &

Thomas Van Caeneghem

ZA – 4 OKT – 15.00

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

ZA – 25 OKT – 15.00

Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

De wilde Noordzee (+9j) (31/10)

ZA – 4 OKT – 16.00

Bambole (+4j)

Theater FroeFroe

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

ZO – 5 OKT – 15.00

Hoppa! (+4j)

Johnny Mus, Mieke Laureys, Nele Paelinck e.a.

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZA – 11 OKT – 17.00

SABR (+5j)

Theater Tieret

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZA – 11 OKT – 19.00

Première (+8j)

Bronks & compagnie barbarie

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

ZO – 12 OKT – 9.30, 11.00 EN 14.00

Bimbam Pärt (9m-3j)

Klankennest

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZO – 12 OKT – 11.00

Morgen is een keer slapen (+3j)

Klein Drama

Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma,
02 371 22 62

ZO – 12 OKT – 11.00, 13.30 EN 16.00

Bumbina komt spelen

Studio 100

Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

ZO – 12 OKT – 13.00

Bos Op Stelten. WonderWoud (3-12j)

feëriek familiefestival

Grimbergen, Prinsbos,
02 263 03 43

ZO – 12 OKT – 14.00

Alles rond (3-12j)

Kinderhoogdag

Wezembeek-Oppeem, GC de Kam,
02 731 43 31

Beyond (+8j)

Circumstances

ZA – 18 OKT – 17.00

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZA – 25 OKT – 19.30

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

Samen op reis (3-8j)

Zannemie en de bende

ZO – 19 OKT – 10.30

Kraainem, GC de Lijsterbes, 02 721 28 06

ZO – 19 OKT – 14.00

Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

ZO – 19 OKT – 11.00

Grasland (+2,5j)

Kip met Kop

Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

ZO – 19 OKT – 13.30

Familiedag BOS (+2j)

met Sprookjes enzo, Het Wolk en Lejo

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

MA – 27 OKT – 15.00

De Ijsbeerprins (+6j)

familiefilm

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DI – 28 OKT – 15.00

Paddington in Peru (+6j)

familiefilm

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

DI – 28 OKT – 14.00 EN 16.30

Waiko Show

Studio 100

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

WO – 29 OKT – 14.00

Hola Frida! (+6j)

familiefilm

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO – 29 OKT – 15.00

Elio (+6j)

familiefilm

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO – 30 OKT – 15.00

Sketch

familiefilm

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

VR – 31 OKT – 14.00

De wilde Noordzee (+gj)

natuurdocumentaire

Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

HUMOR

WO – 1 OKT – 20.00

Sketch!

Portie Gemengd

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

WO – 1 OKT – 20.00

Mag ik even? 2025

Kamal Kharmach

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

Wereldberoemd

Luc Haekens

VR – 3 OKT – 20.15

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

ZA – 4 OKT – 20.00

Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

WO – 8 OKT – 20.00

Moh?!

Mohsin Abbas

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DO – 9 OKT – 20.00

Comedy Club #1

Schepdaal, De Rare Vos, 02 466 20 30

DO – 9 OKT – 20.00

Coach

Arnout van den Bossche

Kraainem, GC de Lijsterbes, 02 721 28 06

DO – 9 OKT – 20.00

Sloef?

Jan Linssen

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

WO – 15 OKT – 20.00

Onbestoft

Steven Goegebeur

Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma,
02 371 22 62

DO – 16 OKT – 20.00

Cabaretsque

Zoe Bizoe

Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

VR – 17 OKT – 20.30

Vanwaar we komen

Jan Van Looveren

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

WO – 22 OKT – 20.00

Live vanuit de Wetstraat

Bert Gabriëls

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DO – 23 OKT – 20.30

Made in Cité

Erhan Demirci

Tervuren, CC De Warandepoort,
02 766 53 47

DO – 23 OKT – 20.30

Goe Genoeg

Amelie Albrecht

Wommel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

VR – 24 OKT – 20.00

Spieessens Spartelt

Kamiel Spieessens

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZO – 26 OKT – 20.00

Bes Tof

Urbanus

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DANS

VR – 3 OKT – 20.30

A Small World

Dans Kapot

Tervuren, CC De Warandepoort, 02 766 53 47

LITERATUUR

ZO – 19 OKT – 10.00

De kast van... Els Dottermans

Dilbeek, Dil'Arte, 02 466 20 30

ZO – 19 OKT – 10.30

Lara Taveirne

Schrijvers op Zondag

Zaventem, Bibliotheek, 02 307 72 72

MUZIEK

WO – 1 OKT – 14.30 EN 20.30

Seraphine Stragier &

Tim Vandenberg

Ligconcert

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO – 2 OKT – 20.30

Words. Beats. Jokes

'Nuff Said

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

VR – 3 OKT – 20.00

From Dolly to Dex

Barbara Dex

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

VR – 3 OKT – 20.00

A Tribute to the Soul of the 60's

Marjon van Iwaarden & Spencer Croes

Linkebeek, GC de Moelie, 02 380 77 51

VR – 3 OKT – 20.30

The best is yet to come

Novastar

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZA – 4 OKT – 14.00

Den Blank Danst

Dorpskleppers

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZA – 4 OKT – 20.00

Louis Neefs 45 jaar later

Connie Neefs, Lucas Van den Eynde e.a.

Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

ZA – 4 OKT – 20.00

The Starlings Unplugged

Sint-Genesius-Rode,

GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

ZA – 4 OKT – 20.30

Terug naar The Golden Sixties

Wouter Berlaen, Esther Lybeert &

Maarten Flamand

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

ZO – 5 OKT – 11.00

Ogopogo

Ghent Folk Violin Project

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

ZO – 5 OKT – 11.00 EN 15.00

Valentyna Shennur & Yujin Lee

aperitiefconcert

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZO – 5 OKT – 14.30

Overijse in concert

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZO – 5 OKT – 15.00

Er was eens...

Along Comes Mary

Wommel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

ZO – 5 OKT – 15.00

Pieter Savenberg

Beersel, Huis Herman Teirlinck,

huisvanhermanteyrlinck.be

DI – 7 OKT – 20.30

Bert Joris Quartet

Hoeilaart, GC Felix Sohie, 02 657 05 04

WO – 8 OKT – 20.30

Mitsune

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO – 9 OKT – 19.30

The Crooner Club

Koninklijke Muziekkapel van de Marine

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

VR – 10 OKT – 20.00

Dromen

Hugo Sigal

Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma,
02 371 22 62

VR – 10 OKT – 20.00

Sam Vloemans' Bord du Nord

Vloemans, Cresens, Vantomme

& Rosseel

Zaventem, CC De Factorij,
02 307 72 72

Het langste jaar

Het zesde metaal

VR – 10 OKT – 20.00

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

ZA – 18 OKT – 20.00

Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

VR – 10 OKT – 20.30

Was ik maar een muis

Niels Boutsen

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

VR – 10 OKT – 20.30

Bono 65

Bart Steenhaut, Philip Bosschaerts, e.a.

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZA – 11 OKT – 20.15

Love Songs

Zimmerman

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

Strings in the House 2.0

Ataneres & Lady Linn

ZA – 11 OKT – 20.30

Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

ZA – 18 OKT – 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

ZO – 12 OKT – 11.00

Aglica Trio

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

Als muren konden praten

Manoesh

DI – 14 OKT – 14.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

ZO – 26 OKT – 14.30

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

History of New Wave 2

Stijn Meuris & band

WO – 15 OKT – 20.00

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DO – 23 OKT – 20.00

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

VR – 31 OKT – 20.15

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

WO – 15 OKT – 20.30

Lievelingsliedjes

Maaïke Ouboter

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO – 16 OKT – 20.00

Mr. Handel’s Invention

Les Muffatti & Bart Jacobs

Grimbergen, Basiliek, 02 263 03 43

Ondersteboven

Radio Guga

DO – 16 OKT – 20.30

Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

ZA – 25 OKT – 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

VR – 17 OKT – 14.00

The Concert Show

ABBA Gold

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

VR – 17 OKT – 20.00

John Blek & The Broken Strings

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,

02 731 43 31

VR – 17 OKT – 20.00

Songs Through Iron

Stash

Meise, GC De Muze van Meise,

02 892 24 40

ZA – 18 OKT – 20.00

Supernova

Satellite Ensemble

Sint-Martens-Bodegem,

Sint-Martinuskerk, 02 466 20 30

Country Mavericks

Patrick Riguelle, Bjorn Eriksson,

Nathalie Delcroix, e.a.

ZA – 18 OKT – 20.15

Alseberg, CC de Meent,

02 359 16 00

ZA – 26 OKT – 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,

02 255 46 90

ZO – 19 OKT – 20.30

The Music of Hans Zimmer

La Chapelle Sauvage

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DI – 21 OKT – 20.00

Onsterfelijke muziek van The Beatles

Marc Erkens

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO – 23 OKT – 20.00

Het concert

Kommil Foo

Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

DO – 23 OKT – 20.30

De Lage Landen vol.2 Nederland

Nol Havens, Rick De Leeuw &

Eva De Roovere

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

VR – 24 OKT – 20.00

Verborgene parels uit de Romantiek

VBSO o.l.v. Rik Ghesquière

Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

VR – 24 OKT – 20.30

Hommage aan Yasmine

Evi Hanssen, Andrea Croonenberghs, e.a.

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

ZA – 25 OKT – 20.00

Dire Straits by

Cooking with Knopfler

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZA – 25 OKT – 20.00

Federico Albanese

ligconcert

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

DO – 30 OKT – 20.00

Les amour de Mme Tchabai

Het Collectief & Lore Binon

Grimbergen, Sacristie Basiliek,

02 263 03 43

FILM

WO – 1 OKT – 20.00

A Complete Unknown

Tervuren, CC De Warandepoort,

02 766 53 47

WO – 1 OKT – 20.00

Mission Impossible.

The Final Reckoning

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZO – 5 OKT – 20.00

William Tell

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

Jeunes Mères

MA – 6 OKT – 20.00

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,

02 255 46 90

WO – 8 OKT – 20.00

MA – 20 OKT – 14.00

Overijse, CC Den Blank,

02 687 59 59

DI – 7 OKT – 14.00 EN 19.30

Rapito

Linkebeek, GC de Moelie,

02 380 77 51

No Other Land

DI – 7 OKT – 20.00

Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

DO – 9 OKT – 20.00

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DI – 7 OKT – 20.00

The Salt Path

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

DI – 7 OKT – 20.00

Butch Cassidy and the Sundance Kid

Tervuren, CC De Warandepoort,

02 766 53 47

DO – 9 OKT – 14.30

La venue de l’avenir

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO – 9 OKT – 14.30

Julie zwijgt

Meise, GC De Muze van Meise,

02 892 24 40

VR – 10 OKT – 14.00

Holy Rosita

Wemmel, GC de Zandloper,

02 460 73 24

The Life Of Chuck

ZO – 12 OKT – 20.00

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

MA – 13 OKT – 20.00

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

WO – 22 OKT – 20.00

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DI – 14 OKT – 20.00

Sentimental Value

Grimbergen, CC Strombeek,

02 263 03 43

DI – 14 OKT – 20.00

Jouer avec le feu

Zaventem, CC De Factorij,

02 307 72 72

Timestamp

Filmfest Gent on Tour

DI – 14 OKT – 20.00

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO – 15 OKT – 20.00

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO – 16 OKT – 15.00 EN 20.00

BXL

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,

02 731 43 31

ZO – 19 OKT – 20.00

We Were Dangerous

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

MA – 20 OKT – 20.00

Super Happy Forever

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DI – 21 OKT – 20.00

Sorda

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

DI – 21 OKT – 20.00

Put your soul on your hand and walk

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DI – 21 OKT – 20.00

I’m Still Here

Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

ZO – 26 OKT – 20.00

The Phoenician Scheme

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

MA – 27 OKT – 20.00

Beetlejuice Beetlejuice

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DI – 28 OKT – 14.00 EN 20.00

Poison

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DI – 28 OKT – 20.00

Heldin

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

WO – 29 OKT – 15.00

Flow

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,

02 731 43 31

WO – 29 OKT – 15.00

Elío

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

WO – 29 OKT – 20.00

F1

Overijse, CC Den Blank,

02 687 59 59

© Myriam Cohenca

📍 Aysha E Arar. Al Farisa (31/10 tot 1/2)

DO – 30 OKT – 20.00

Dracula. A Love Tale

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DO – 30 OKT – 22.30

Nacht van de Horror

Keuzefilm-wedstrijd

Alseberg, CC de Meent,

02 359 16 00

EXPO

3 OKT TOT 2 NOV

Dany Van Goethem.

Miniatuurkermis

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

TOT 4 OKT

Joe Robinson

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

6 TOT 25 OKT

Kathleen Vanderweeën

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

8 OKT TOT 3 NOV

Isabel Mombaerts. The quiet observer hears the whispers of the world

Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

8 OKT TOT 11 JAN

Luz y sombra. Goya en het Spaanse realisme

Brussel, Bozar, www.bozar.be

TOT 13 OKT

Show Off

KunstAs

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

16 OKT TOT 16 NOV

CNN 199.

35 jaar hiphop-activisme

Brussel, Vanderborghtgebouw,

Schildknaapstraat 50

23 OKT TOT 1 DEC

Fotomuze 2025.

Fotoclub Asse

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

TOT 30 OKT

Eygenaerdige Vereenigingen

Heemkundige Kring

Tervuren, CC De Warandepoort,

02 766 53 47

TOT 31 OKT

Warm en Koud Licht

SEBA schilderijen

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,

02 731 43 31

31 OKT TOT 1 FEB

Katya Ev. Lactating Bodies

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

31 OKT TOT 1 FEB

Aysha E Arar. Al Farisa

Grimbergen, CC Strombeek,

02 263 03 43

TOT 16 NOV

David Claerbout.

At the window

Gaasbeek, Kasteel van Gaasbeek,

www.kasteelvangaasbeek.be

TOT 25 JAN

John Baldessari. Parabels, fabels en andere grote verhalen

Brussel, Bozar, www.bozar.be

OPSTAP

ZO – 5 OKT – 14.00

Vogels en insecten in het Arboretum

Tervuren, parking einde Eikestraat,

www.ngz.be

ZO – 12 OKT – 14.00

Het verborgen leven van zwammen

Groenendaal, Bosmuseum, www.ngz.be

DO – 23 OKT – 14.00

Rond Rood Klooster en langs Roodkloosterbeek

Brussel, uitgang metro Hermann Debroux,

www.ngz.be

VARIA

WO – 1 OKT – 19.30

Pubers zijn dikke fun

Pascale Bruynseels

Jezus-Eik, GC de Bosuil,

02 657 31 79

VR – 3 OKT – 20.00

De Schrijfwijzen

Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma,

02 371 22 62

DI – 7 OKT – 20.00

Gelukkig zijn

Meezingssessie

Meise, GC De Muze van Meise,

02 892 24 40

7 TOT 9 OKT

Wie oud wordt

Berlin

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO – 8 OKT – 20.00

Zie ze zingen!

Week van het Nederlands

Sint-Genesius-Rode,

GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

DO – 9 OKT – 20.00

De kracht van slapen

Inge Declercq

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

VR – 10 OKT – 19.00

Talentenshow

Meise, GC De Muze van Meise,

02 892 24 40

VR – 10 OKT – 19.30

Urban Run & Walk

Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma,

02 371 22 62

ZA – 11 OKT – 10.00

Repair Café

Vilvoorde, Diestencentrum De Meer,

02 447 05 46

ZA – 11 OKT – 20.00

Verzetscafé

Vertelavond

Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma,

02 371 22 62

ZA – 11 OKT – 20.30

Niet normaal! De Show

Ann Ceurvels & Tania Poppe

Tervuren, CC De Warandepoort,

02 766 53 47

ZO – 12 OKT – 10.00

Ontdek de kracht van bewust ademen

Christel Van Rossem

Zaventem, CC De Factorij,

02 307 72 72

DI – 14 OKT – 14.00

Moeliematinee

Linkebeek, GC de Moelie, 02 380 77 51

ZA – 18 OKT – 19.30

Quiz

Linkebeek, GC de Moelie, 02 380 77 51

WO – 22 OKT – 19.30

Tot de dood ons niet meer scheidt

lezing

Dilbeek, Bibliotheek, 02 466 20 30

WO – 22 OKT – 20.00

Denemarken

Jean-Pierre & Mieke Demarsin

Meise, GC De Muze van Meise,

02 892 24 40

23 TOT 26 OKT

Festival van de Ssssssstilte

Hoellaart, GC Felix Sohie, 02 657 05 04

FAVORIETEN VAN

Lautaro Den Dauw

MOOISTE PLEK IN
ARGENTINIËDe bergen van
El Chaltén

FAVORIET GERECHT

Empanadas (gevulde
deeghapjes)MOOISTE HERINNERING
AAN ARGENTINIË

Barbecue op zondag

's Avonds en in het weekend vind je hem meestal in zijn atelier waar hij unieke creaties in keramiek maakt. 'Keramiek zie ik als de natuur in werking. Ik vind het prachtig om te zien welke resultaten je kunt neerzetten door de natuurelementen op elkaar te laten inwerken. Aarde, water, vuur (elektrische warmte) en droge lucht is alles wat je nodig hebt. Samen met toewijding en geduld. Ik kan mij er helemaal in verliezen. Ik stel vast dat wat ik maak, ook gesmaakt wordt. Tijdens de vorige kerstperiode had ik op de kerstmarkt in Leuven een kraampje met mijn handgemaakt aardewerk. Ik heb bijna alles verkocht. Stel je voor!' (lacht)

Oma aan het stuur

Als hij over Argentinië vertelt, doet hij dat met veel liefde voor het land waar hij opgroeide. 'Argentijnen begroeten je met *Ché*. Het is een soort aanspreektitel die mens betekent. Mijn voornaam Lautaro verwijst naar een van de krijgers van de Mapuche, een inheems volk dat op meerdere plaatsen in Zuid-Amerika leeft. Lautaro werd gegijzeld door Spaanse overheersers, maar kon ontsnappen. Als kleine jongen had ik de wildste fantasieën over mijn naam. Vandaag wil ik die naam vooral eer aandoen.' Lautaro's oma was ook keramiste. 'Ik lijk op haar. Nooit zal ik de autorit vergeten die wij enkele jaren geleden samen maakten. 83 was ze toen, maar dat belette haar niet om achter het stuur plaats te nemen. Tijdens de rit ervaarden wij allebei een enorm gevoel van vrijheid.'

De bal heeft geen gebreken

Keert hij regelmatig terug naar Argentinië? 'Het is heel duur om met de hele familie naar daar te reizen. Ooit zal het ervan komen, maar we zullen ons dat niet vaak kunnen veroorloven.' Gelukkig zijn er de liedjes van Argentijnse zangers zoals Mercedes Sosa die een stukje Argentijnse sfeer oproepen. 'Zij heeft een krachtige, zachte stem. Wij hebben ook geëngageerde artiesten zoals Victor Heredia. In zijn nummer *Sobreviviendo* heeft hij het over de overlevingsmodus die zo eigen is aan het Argentijnse volk.'

Een Argentijn die de meesten onder ons zullen kennen, is voetballer Diego Armando Maradona. 'Hij was ijzersterk op het voetbalveld en hij deed soms ook wijze uitspraken. Zoals: *La pelota no se mancha*. Of: *De bal heeft geen gebreken*. Hij wilde er vooral mee zeggen: *Voetbal is puur en mooi, maar ik heb fouten gemaakt*.' ●

De terugkeer

'In 1880 emigreerde mijn betovergrootvader vanuit Oudenaarde naar Argentinië. Het land waar ik geboren ben en dat ik in 2003 verliet om een leven in België op te bouwen', vertelt Lautaro Den Dauw.

TEKST Nathalie Dirix – FOTO Filip Claessens

Had Lautaro's betovergrootvader dat ooit kunnen vermoeden? Dat zijn betoverklein-kind 123 jaar later terug naar zijn Belgische geboorteland zou keren? Ongeveer een anderhalve eeuw geleden kwam hij aan in Argentinië. Met zijn handen vol hoop dat de landbouwgrond die de Argentijnse overheid hem schonk, voldoende vruchtbaar zou zijn om een goed leven te leiden. 'Met vallen en opstaan lukte het hem en zijn familie. Ons land kende echter heel wat politieke

stormen en een ongeziene inflatie de voorbij decennia. Het maakte het leven in Argentinië voor veel mensen bijzonder zwaar. Het deed mij de stap zetten om naar België te komen', zegt Den Dauw.

De keramiekstudio

Vandaag leidt hij met zijn partner en drie kinderen uit hun nieuw samengesteld gezin een gelukkig leven in Tervuren. Overdag werkt hij als klusjesman in een school in Grimbergen.

FR Le retour

'En 1880, mon arrière-arrière-grand-père a émigré d'Oudenaarde vers l'Argentine. Le pays où je suis né et que j'ai quitté en 2003 pour refaire ma vie en Belgique', raconte Lautaro Den Dauw de Tervuren. L'arrière-arrière-grand-père de Lautaro aurait-il pu imaginer que son arrière-arrière-petit-fils reviendrait 123 ans plus tard dans son pays natal, la Belgique? Aujourd'hui, il mène une vie heureuse à Tervuren avec sa compagne et leurs trois enfants dans leur famille recomposée. Pendant la journée, il travaille comme homme à tout faire dans une école à Grimbergen. Le soir, on le trouve généralement dans son atelier où il réalise des créations uniques en céramique.